

MIĘDZYNARODOWY

FESTIWAL TEATRALNY WALIZKA

INTERNATIONAL

theatrical

FESTIVAL

VALISE

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

Urząd Marszałkowski
Województwa Podlaskiego

Urząd Miejski
w Łomży

Podlaski
Urząd Wojewódzki

Starostwo Powiatowe
w Łomży

Wójt Gminy
Łomża

WALIZKA / VALISE 2017

Mariusz Chrzanowski
Prezydent Miasta

Szanowni Państwo,

Czuję się zaszczycony, że mogę powitać Państwa na jubileuszowym już XXX Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym Walizka. Witam serdecznie wszystkich uczestników konkursu, mieszkańców naszego miasta oraz przybyłych gości, zwłaszcza tych, którzy musieli pokonać setki kilometrów, by dotrzeć do Łomży. Szczególnie serdecznie witam gości z zagranicy: Słowacji, Włoch, Rosji, Japonii, Hiszpanii, Izraela, Ukrainy, Niemiec, Iranu, Czarnogóry oraz Łotwy.

Przez kilka dni na przełomie maja i czerwca Łomża po raz kolejny stanie się teatralną stolicą Polski. Teatr Lalki i Aktora wypełni się spektaklami z różnych zakątków świata. Będziemy świadkami wyjątkowych wydarzeń, które przykładem minionych lat dowiodą, że sztuka nie ma narodowości, czy języka, wręcz przeciwnie - jednoczy pomimo barier. Tegoroczna edycja zarejestrowała rekordową liczbę zgłoszeń. Aż 156 teatrów wniosło chęć uczestnictwa w konkursie. Pokazuje to wysoką pozycję, którą Międzynarodowy Festiwal Teatralny Walizka zajmuje na arenie światowej i ogólnopolskiej. Ostatecznie przed jury konkursowym stanie dziewięć teatrów zagranicznych oraz pięć z Polski. Oprócz standardowych spektakli granych na deskach scenicznych na wszystkich uczestników i gości czekają wydarzenia towarzyszące, przede wszystkim plenerowe spektakle na Starym Rynku i ulicy Farnej, ale też wiele więcej. Tegoroczna edycja spleta się z obchodami Międzynarodowego Dnia Dziecka, dlatego najmłodszy mogą spodziewać się przeróżnych atrakcji.

Jako gospodarz miasta jestem przekonany, że podczas trwania jubileuszowej XXX edycji Międzynarodowego Festiwalu Teatralnego Walizka nasze miasto wypełni się wspaniałą atmosferą. Podobnie jak w ubiegłych latach będziemy mogli obejrzeć znakomite spektakle, poznać interesujących twórców i cieszyć się kulturą na wysokim poziomie. Życzę udanego pobytu w Łomży, wspaniałych wrażeń artystycznych, mnóstwa radości i satysfakcji z uczestniczenia w tak ważnym dla naszego miasta Festiwalu. Jeszcze raz zapraszam bardzo serdecznie do udziału w tym wyjątkowym wydarzeniu.

*Z wyrazami szacunku
Mariusz Chrzanowski
Prezydent Miasta Łomża*

Ladies and Gentlemen,

I feel honoured that I can welcome you all to the 30th Jubilee edition of the International Theatrical Festival Valise. Heartfelt greetings to all participants of the competition, the residents of our city and visitors, especially those who had to travel hundreds of kilometers to reach Lomza. I especially welcome our foreign guests: Slovakia, Italy, Russia, Japan, Spain, Israel, Ukraine, Germany, Iran, Montenegro and Latvia.

For a few days as May turns into June, Lomza will once again become the theatre capital of Poland. The Puppet and Actor Theatre will be filled with performances from various corners of the world. We will witness unique events, which, as an example of past years, prove that art does not have a nationality or a language, on the contrary it unites us despite barriers. This year's edition included a record number of entries. As many as 156 theatres showed their desire to participate in the competition. This shows the high position that the International Theatrical Festival Valise occupies in the world and nationwide arena. In the end, nine foreign theatres and five from Poland will appear before the jury. In addition to the standard performances on stage, all attendees and guests are treated to accompanying events, primarily outdoor performances at Old Market Square and on Farna Street, and much more. This year's edition coincides with the celebration of International Children's Day, so youngsters can expect a variety of attractions.

As the host of the city I am convinced that during the Jubilee of the 30th edition of the International Theatrical Festival Valise our city will be filled with a wonderful atmosphere. As in previous years, we will be able to watch great performances, meet interesting artists and enjoy high-level culture. I wish you a pleasant stay in Lomza, enjoy the wonderful artistic impressions, a lot of joy and satisfaction from attending such an important festival in our city. Once again I invite you very warmly to participate in this unique event.

*Best regards
Mariusz Chrzanowski
Lomza City Mayor*

WALIZKA / VALISE 2017

fot. Piotr Barbachowski

Jarosław Antoniuk
Dyrektor Festiwalu

Drodzy Przyjaciele!

Tegoroczny festiwal Walizka ma charakter jubileuszowy, mija 30 lat od pierwszej edycji kameralnych spotkań teatru w walizce zapoczątkowanych przez ówczesnego dyrektora teatru Henryka Gałę. W ciągu tych 30 lat festiwal wielokrotnie poddawany był transformacji programowej, reagował na coraz to nowsze trendy we współczesnym teatrze, przemiany społeczne, na historię zmieniającego się świata i urzeczywistniał marzenia artystów. Wraz z Walizką zmieniało się także oblicze łomżyńskiej sceny. Teatr to festiwal, a festiwal to teatr!

Dzisiaj, festiwal z 30-letnią historią jest wizytówką miasta. Znany jest w kraju i na świecie. Działa na rzecz wzbogacania wartości humanistycznych i kulturotwórczych. Wieloletnia historia festiwalu, to efekt konsekwentnego wybierania interesującego zbioru wydarzeń artystycznych. Każdego roku przyjeżdżają do Łomży dobre, bardzo dobre i znakomite zespoły teatru lalkowego i szeroko pojętego teatru formy z całego świata, zaproszone spośród wielu zgłoszeń. Dotychczas gościliśmy około 500 przedstawień z ponad 40 krajów. Festiwal jest otwarty na wszelkie teatralne nurty, konwencje i stylistyki. Zapraszanie do udziału przedstawień adresowanych również do widzów dorosłych czyni łomżyński festiwal niezwykle atrakcyjnym. Podczas festiwalu, obok spektakli prawdziwych mistrzów lalkarskiej profesji, prezentowane są widowiska artystów i teatrów poszukujących nowych form artystycznej wypowiedzi bądź twórców pracujących daleko od centr kulturalnych.

Jubileuszową, wyjątkową edycję festiwalu chcemy podkreślić poprzez interesujący i bogaty program. Mottem przewodnim jest „teatr i...”. Nie ma w tym prowokacji, to raczej zachęta do dyskusji poszukującej tożsamości, rozmowa o wartościach ogólnoludzkich, przełamywaniu stereotypów i poszukiwaniu lepszego świata. W tym roku wystąpią zespoły z 11 krajów (Słowacji, Łotwy, Ukrainy, Rosji, Niemiec, Włoch, Iranu, Japonii, Izraela, Czarnogóry, Polski). Planujemy 14 prezentacji w nurcie konkursowym i 8 wydarzeń w off festiwalu „Moje Miasto”, swoistym prezencie dla mieszkańców miasta.

Teatr z natury rzeczy jest spotkaniem twórców z widzami. Czy w tym roku będzie ono udane, czy nie, będziemy mogli stwierdzić z całą pewnością dopiero po jego zakończeniu. Spektakle powstałe w realiach Czarnogóry, Niemiec, Iranu, Izraela zapraszamy tutaj, gdzie ich rezonans w naszej rzeczywistości może być zupełnie inny. Nie zawsze są łatwe w odbiorze. Mówią różnymi środkami ekspresji twórczej i odmiennymi językami. Na ogół są malownicze, poszukujące, widowiskowe, dotykają szeroko pojętej kultury i spraw społecznych. Są wartościowe i skierowane do widza w różnym wieku. Nie występują przeciwko widzom, ale też niczego im przesadnie nie ułatwiają. Festiwal to nasze święto, ale także fundament, na którym ciągle można coś budować.

Dziękuję tym wszystkim, którzy przyczynili się do realizacji 30 edycji festiwalu i są z nami.

*Dyrektor Festiwalu
Jarosław Antoniuk*

Dear Friends!

This year's Valise Festival is its jubilee; it's been 30 years since the first edition of the performances in a suitcase were started by the then director of the theater Henryk Gałę. During these 30 years, the festival was repeatedly subjected to program transformations, reacted to increasingly modern trends in contemporary theater, social changes, the history of the changing world, and realized the dreams of artists. With the Valise, the face of the Lomza scene also changed. The theater is the festival and the festival is the theater!

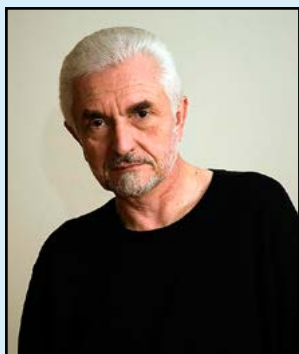
Today, the 30-year-old festival is a showpiece of the city. It is well-known in the country and in the world. It works for the enrichment of humanistic and cultural values. The long history of the festival is the result of the consistent selection of an interesting collection of artistic events. Each year some good, some very good and some excellent ensembles of puppet theater come to Lomza with wide-ranging theater forms from all over the world, invited from many applications. So far we have hosted about 500 shows from over 40 countries. The festival is open to all theatrical trends, conventions and styles. Inviting the participation of performances addressed also to adult viewers makes the festival of Lomza very attractive. During the festival, besides the performances of the real masters of the puppeteering profession, there are performances of artists and theaters seeking new forms of artistic expression or creators working far from the cultural centers.

In this unique jubilee edition of the festival we want to stand out with an interesting and rich program. The motto is “the theater and ...”. There is no provocation in this, it is more of an incentive for discussion seeking an identity, a discussion of universal values, breaking stereotypes and seeking a better world. This year, teams from 11 countries (Slovakia, Latvia, Ukraine, Russia, Germany, Italy, Iran, Japan, Israel, Montenegro and Poland) will perform. We are planning 14 presentations in the competition and 8 events in the “My City” off-festival, a special gift to the inhabitants of the city.

Theater by nature is a meeting of artists with spectators. Whether this year will be successful or not, we will be able to conclude with certainty after the end. The spectacles created in the realities of Montenegro, Germany, Iran, and Israel are welcome here, where their resonance in our reality can be quite different. They are not always easy to receive. They speak with different means of creative expression and different languages. They are generally picturesque, thought-provoking, spectacular, touching on a broadly understood culture and social issues. They are valuable and aimed at viewers of all ages. They are not against the audience, but they do not make anything too easy for them. The festival is our holiday, but also the foundation on which you can still build something.

Thank you to all who contributed to the 30th edition of the festival and are here with us.

*Festival Director
Jarosław Antoniuk*

Podróże do Łomży / Journeys to Lomza

Henryk Izidor Rogacki

Powiem od razu: bardzo lubię przyjeżdżać do Łomży. Dlaczego? Już próbuję o tym opowiedzieć.

Otóż nazwę tego miasta poznałem dawno temu, jako pacholę, któremu czytano na głos Szelmostwa Iśa Witalisa. Wydaje mi się, że od razu, i raz na zawsze, zapamiętałem stosowny fragment bajki Jana Brzechwy. „Jest na wschodzie miasto Łomża./ Gdy na wschód się dalej zdąży./ Las wyrasta na bezkresie./ Ciemny wąwóz jest w tym lesie./ W tym wąwozie Iś miał jamę./ A w tej jamie – dziwy same”. Poeta informował, że nieco kresowa Łomża, to pewny punkt orientacyjny dla marzących o podróży do krain fantastycznych i bajecznych, godnych podziwienia.

Po raz pierwszy przyjechałem do Łomży jakieś czterdzieści lat temu. Przyjechałem z odczytem. Nie było tu jeszcze teatru, ale spotkanie z miejscowym nauczycielstwem okazało się tak interesujące, że w ostatniej chwili zdołałem wskoczyć do odjeżdżającego do Warszawy, ostatniego tego dnia, autobusu PKS. Traf chciał, iż tę podróż odbyłem po bardzo wnikliwej lekturze Ballady łomżyńskiej Ernesta Brylla – łączącej metafizykę żydowską z elementami sarmatyzmu, utworu podsytego tak Dybukiem, jak Dziadami i Romantycznością Mickiewicza.

Potem przyjechałem do Łomży, znów z odczytem czy wykładem, karnie realizującym hasło „Ratujmy elity nauczycielskie!” Hasło wymyślił i akcję zorganizował Instytut Badań Literackich. Wtedy zdołałem przyjrzeć się Łomży. Urzeczony i zdumiony, powiedziałem sobie, że to miasto, wypisz wymaluj z dzieł Jerzego Szaniawskiego i Tadeusza Rittnera, można czytać jak książkę zrobioną z miejskiego pejzażu i plejady innych książek. Czytać i delectować się.

Wkrótce potem dowiedziałem się, iż w Łomży powstała stała, zawodowa teatr lalek, tyle że tymczasowo bez własnej siedziby. W szkole jednak, gdzie znalazł przytulisko poczyna sobie bardzo ambitnie. Niedługo okazało się, że młody teatr organizuje własny festiwal. Ten, na który przyjechałem odbywał się jeszcze w budynku gościnnej szkoły, której izba lekcyjna zdołała pomieścić scenę i widownię festiwalową. Tam właśnie oglądałem Puszkiniowską Bajkę o rybaku i rybce Białostockiego Teatru Lalek. Swarliwą żonę rybaka grała Alicja Bach. Zaprezentowała niepokojącą przypowieść o wielkości i nikczemności doli człowieka. Sugestywną i niezapomnianą.

Aż wreszcie na miejscu zajmowanym wcześniej przez straż ogniową, zbudowano w Łomży teatr. Malowniczy i romantyczny. Romantyczny romantyką mitów teatralnych i romantyką legend (także tzw. legend miejskich) o straży ogniowej. Największą atrakcją budynku jest wyrastająca „ponad poziomy” niby to strażacka, wieża. Osobliwa niczym gotycki bastion, latarnia morska czy bocianie gniazdo. Stanowi instrument i symbol czujności, burczący znak, że można widzieć dalej i wiedzieć wcześniej. Miejsce na szczycie wieży zwano niegdyś czatownią. Dawało się z niej ujrzeć pożogę, nieprzyjaciela, białe albo czarne żagle statków Tristana i Tezeusza, wracający spod Troi wojenny korab Agamemnona a nawet las birmański zbliżający się do zamku Makbeta. Słowem wszystko, co zechcemy wydobyć z naszej pamięci kulturowej.

Do Łomżyńskiego Teatru Lalek, teatru z wieżą, przyjeżdża się regularnie. Na premiery, jubileusze, na festiwal, do przyjaciół. Przyjeżdża się na co dzień i od święta. Łomża jest miastem teatralnym, które podczas festiwalu samo w sobie staje się teatrem. Objawia się wówczas w całym blasku Łomża magiczna.

Na ten wymiar składają się: miasto szkół i zakładów naukowych, miasto biskupie z całym mikrokosmosem diecezjalnym, dawne miasto gubernialne, dawne miasto garnizonowe i całkiem wyimaginowane, bo już nieistniejące – miasto żydowskie. Każde z tych miast ma swoją legendę literacką, poezję, nawet ikonografię. Znaczący geografii humanistycznej miast twierdzą, że w każdym mieście, dla każdego jego entuzjasty istnieją „prywatne zakątki święte”. Wyznam więc: w Łomży ciągnie mnie przede wszystkim na Plac Pocztowy.

Jako się rzekło: bardzo lubię przyjeżdżać do Łomży. Chyba nie potrafiłem wyjaśnić czemu. Odwołam się więc do Tadeusza Rittnera. W „Kurierze Warszawskim”, w 1911 roku, zastanawiając się nad sensem podróžowania, autor Człowieka z budki suflera napisał: „Bo właściwie i nie dla miast, jeździ się do miast, lecz na randez-vous z własną duszą”.

Let me start by saying I very much enjoy traveling to Lomza. Why? Let me try to explain.

I came across the name of this city many years ago, as a child, when the story of *The Rogue Fox Vitaly* was read aloud to me. It seems to me that once and forever I remembered the relevant fragment of Jan Brzechwa's story. "Lomza the city lies in the east. Continuing east, the eyes will feast. The forest grows, the end unseen. In this forest, a dark ravine. In that gorge, his home on the range, The fox has a hole that is quite strange." The poet reported that this little place, Lomza, was a sure landmark for dreamers traveling to fantastic and fabulous lands, worthy of admiration.

The first time I traveled to Lomza was about forty years ago. I came with something to read. There was no theater yet, but meeting with local teachers turned out to be so interesting that at the last moment I managed to hop on a bus to Warsaw, the last bus that departed to Warsaw that day. Fate decided that I should make this journey after the very thorough reading of Ballads by Lomza's Ernest Bryll, which combines Jewish metaphysics with elements of sarmatism, a work in line with Dybbuk, or like Mickiewicz's *Forefathers' Eve* and *Romanticism*.

Then I came to Lomza, again with a pamphlet or lecture, with the bold slogan "Save the teaching elite!" The slogan was created and organized by the Institute of Literary Research. Then I was able to really look at Lomza. Bewildered and amazed, I told myself that this city, described like the paintings from the works of Jerzy Szaniawski and Tadeusz Rittner, can be read like a book made from urban landscapes and a plethora of other books. Read and savour.

Shortly afterward, I learned that in Lomza a permanent professional puppet theater was created, but temporarily without its own premises. However, at a school where the snug conditions couldn't contain their ambitions, the young theater organized its own festival. The one I came to was still in the host school, whose room was able to accommodate the stage and the festival audience. There I watched the Pushkin story about a fisherman and a fish by the Bialystok Puppet Theater. The fisher's wife was played by Alicja Bach. She presented a disturbing parable about the magnitude and despicability of human pains. Suggestive and unforgettable.

Until finally, in the place previously occupied by the fire brigade, the theater was built in Lomza. Picturesque and romantic. Romantic myths and romantic legends (also called urban legends) about the fire brigade. The biggest attraction of the building is the rising "over the top" like a fire: the tower. Quirky like a Gothic bastion, lighthouse or stork nest, it represents an instrument and a symbol of vigilance, a sign of boldness that one can see further and know beforehand. The place at the top of the tower was once called a chat room. The fire, the enemy, the white or black sails of Tristan and Thesus, the Agamemnon war troops returning from Troy, and even the Burmese army approaching Macbeth Castle, were seen from one. In a word, everything we want to get from our cultural memory.

I travel regularly to the Lomza Puppet Theater, the theater with the tower. For premieres, jubilees, to the festival, to friends. It's a place for every day and holidays. Lomza is a theater town, which during the festival, itself becomes a theater. It is then revealed in the magical light of Lomza.

This includes: a city of schools and scientific institutions, a bishop's city with a whole diocesan microcosm, a former gubernian city, a former garrison town, and a quite imaginary, because it is already non-existent, Jewish city. Each of these cities has its literary legend, poetry, even iconography. Experts of the humanistic geography of cities claim that in every city, for every one of its enthusiasts, there are "private nooks". So I will confess: in Lomza the Post Office Square primarily attracts me.

As I said: I like to come to Lomza. I can not explain why. So I refer to Tadeusz Rittner. In the "Warsaw Courier", in 1911, reflecting on the sense of travel, the author of *The Man from the Prompter's Booth* wrote: "Verily and not for cities, they go not to the cities, but on a rendezvous with their own soul."

WALIZKA / VALISE 2017

PROGRAM FESTIWALU / FESTIVAL PROGRAMME

30.05.2017
WTOREK / TUESDAY

10.00 OTWARCIE FESTIWALU/
OPENING OF THE FESTIVAL
Teatr Lalki i Aktora w Łomży/
The Puppet and Actor Theatre in Lomza

10.30 Divadlo PIKI, Słowacja/Slovakia
PIES TUŁACZ/WANDERING DOG **K 5+**
Teatr Lalki i Aktora w Łomży/
The Puppet and Actor Theatre in Lomza

12.00 Zaches Teatro, Włochy/Italy
PINOKIO/PINOCCHIO **K 7+**
Centrum Kultury, ul. Sadowa 12/The
Cultural Center Sadowa

16.00, 18.00, 20.30
Teatr Figur Kraków, Polska/Poland
HULJET HULJET **K 16+**
Miejski Dom Kultury, ul. Wojska
Polskiego 3/The Municipal Art Centre

17.00 Theatre Karlsson Haus, Rosja/
Russia
OPOWIEŚĆ O WANI I TAJEMNICACH
ROSYJSKIEJ DUSZY/A TALE OF
VANYA AND ENIGMATIC RUSSIAN
SOUL **K 16+**
Teatr Lalki i Aktora w Łomży/The
Puppet and Actor Theatre in Lomza

17.00-19.00 Yuki ☆Puppet Works,
Japonia/Japan
TEATR DLA CIEBIE/PP THEATRE
(THEATRE FOR ONE) **T 5+**
Stary Rynek/Old Market Square

18.30 Joanna Braun, Polska/Poland
PROJEKTY-OBIEKTY/
PROJECTS-OBJECTS **T 16+**
Galeria pod Arkadami/Pod Arkadami
Art Gallery

19.00 MIEJSKIE OTWARCIE FESTI-
WALU/CITY OPENING
Stary Rynek/ Old Market Square

19.15 Circo e Dintorni, Włochy/Italy
THE BLACK BLUES BROTHERS **T 12+**
Stary Rynek/ Old Market Square

31.05.2017
ŚRODA / WEDNESDAY

10.00 Teatr Lalek Guliwer, Polska/
Poland
PODRÓŻ NA CZTERNAŚCIE ŁAP/
JOURNEY ON FOURTEEN PAWS **K 5+**
Centrum Kultury, ul. Sadowa 12/The
Cultural Center Sadowa

10.00-12.00 Yuki ☆Puppet Works,
Japonia/Japan
TEATR DLA CIEBIE/PP THEATRE
(THEATRE FOR ONE) **T 5+**
Teatr Lalki i Aktora w Łomży/The
Puppet and Actor Theatre in Lomza

12.00 Teatr Lalka, Polska/Poland
KARNAWAŁ ZWIERZĄT/ ANIMAL
CARNIVAL **K 4+**
Teatr Lalki i Aktora w Łomży/The
Puppet and Actor Theatre in Lomza

17.00-19.00 Yuki ☆Puppet Works,
Japonia/Japan
TEATR DLA CIEBIE/PP THEATRE
(THEATRE FOR ONE) **T 5+**
Stary Rynek/ Old Market square

18.00 Cinema Sticado Collective,
Hiszpania/Spain
STRPTS//EPISODE 1: MIRLO & RULA
K 16+
Miejski Dom Kultury, ul. Wojska
Polskiego 3/The Municipal Art Centre

20.00 Michal Svirni Theater, Izrael/
Israel
MATKA DYKTATORA/
THE DICTATOR'S MOM **K 16+**
Teatr Lalki i Aktora w Łomży/The
Puppet and Actor Theatre in Lomza

21.00 Teatr Voskressinia, Ukraina/
Ukraine
MEWA/ THE SEAGULL **T 16+**
Stary Rynek/ Old Market Square

01.06.2017
CZWARTEK / THURSDAY

9.00 Teatr Animacji w Poznaniu,
Polska/Poland
ŻABKA/FROG **K 5+**
Miejski Dom Kultury, ul. Wojska
Polskiego 3/The Municipal Art Centre

10.30 Białostocki Teatr Lalek, Polska/
Poland
HISTORIA KSIĘCIA H./THE STORY OF
PRINCE H. **K 16+**
Teatr Lalki i Aktora w Łomży/The
Puppet and Actor Theatre in Lomza

12.00 Teatr Pinezka, Polska/Poland
PAN TWARDOWSKI/
MR. TWARDOWSKI **T 5+**
Stary Rynek/ Old Market Square

17.00-19.00 Yuki ☆Puppet Works,
Japonia/Japan
TEATR DLA CIEBIE/PP THEATRE
(THEATRE FOR ONE) **T 5+**
Stary Rynek/ Old Market Square

18.30 Cie. Freaks und Fremde,
Niemcy/Germany
LOVING THE ALIEN **K 16+**
Teatr Lalki i Aktora w Łomży/The
Puppet and Actor Theatre in Lomza

18.30 Filharmonia Kameralna im. W.
Lutosławskiego & Teatr Lalki i Aktora
w Łomży, Polska/ Poland
BAŚNIE Z 1001 NOCY/ THE TALES OF
1001 NIGHTS **T 5+**
Koncert familijny/family concert
Centrum Kultury, ul. Sadowa 12/The
Cultural Center Sadowa

20.00 Yase Tamam, Iran
COUNT TO ONE **K 16+**
Miejski Dom Kultury, ul. Wojska
Polskiego 3/The Municipal Art Centre

21.00 Michal Svirni Theater, Izrael/
Israel
EWOLUCJA MIŁOŚCI/EVOLUTION OF
LOVE **T 16+**
Ulica Farna/ Farna street

02.06.2017
PIĄTEK / FRIDAY

10.00-12.00 Yuki ☆Puppet Works,
Japonia/Japan
TEATR DLA CIEBIE/PP THEATRE
(THEATRE FOR ONE) **T 5+**
Stary Rynek/ Old Market Square

10.30 City Theatre Podgorica,
Czarnogóra/Montenegro
NA ARCE O ÓSMEJ/MEET YOU ON
NOAH'S ARK AT EIGHT **K 5+**
Teatr Lalki i Aktora w Łomży/
The Puppet and Actor Theatre in
Lomza

11.00 Filharmonia Kameralna im. W.
Lutosławskiego & Teatr Lalki i Aktora
w Łomży, Polska/ Poland
BAŚNIE Z 1001 NOCY/ THE TALES OF
1001 NIGHTS **T 5+**
Koncert familijny/family concert
Centrum Kultury, ul. Sadowa 12/
The Cultural Center, Sadowa St.

12.00 Latvia Puppet Theatre, Łotwa/
Latvia
KASZTANKA/KASHTANKA **K 6+**
Miejski Dom Kultury, ul. Wojska
Polskiego 3/The Municipal Art Centre

15.00 Teatr Kubika, Polska/Poland
BAŚNIOWA PODRÓŻ KLAUNÓW/
FAIRYTALE JOURNEY OF CLOWNS
T 5+
Stary Rynek/ Old Market Square

18.00 Teatr Lalki i Aktora w Łomży,
Polska/Poland
SZCZĘŚLIWY KSIĄŻĘ/ THE HAPPY
PRINCE **T 7+**
Teatr Lalki i Aktora w Łomży/The Pup-
pet and Actor Theatre in Lomza

19.00 ZAKOŃCZENIE FESTIWALU/
CLOSING OF THE FESTIVAL
Teatr Lalki i Aktora w Łomży/The
Puppet and Actor Theatre in Lomza

K - spektakl konkursowy/performance competition
T - impreza towarzysząca/accompanying event

Jurorzy / Jury

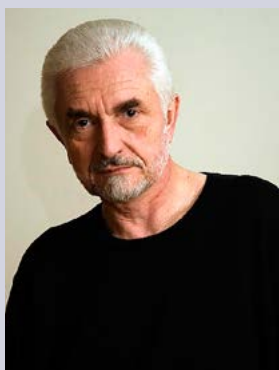
SLOBODAN MARKOVIĆ reżyser i selekcjoner Międzynarodowego Festiwalu Teatrów dla Dzieci w Suboticy (Serbia), jest od lat w centrum uwagi świata teatralnego dedykowanego dzieciom i młodzieży. Jest animatorem kultury, wieloletnim dyrektorem teatru oraz selekcjonerem na licznych krajowych i międzynarodowych festiwalach teatrów dla dzieci. Jest laureatem wielu nagród, wśród nich wyróżnia się szczególnie nagroda „Małego Księcia” przyznana mu za niezwykle wkład w rozwój kultury i sztuki teatralnej dla dzieci. 15 lutego 2015 r. serbski prezydent Tomislav Nikolić przyznał mu Złoty Medal za wybitne osiągnięcia w sferze publicznej i działaniach kulturalnych.

SLOBODAN MARKOVIĆ, director and selector of the International Children's Theatre Festival in Subotica (Serbia), for years has been the focus of interest of the theatre world dedicated to youth. He is a cultural animator, a long-time theatre manager, and a selector in numerous national and international festivals of children's theatres. He is the recipient of many awards and certificates, and among them one for which he has particularly stood out – the “Little Prince” award for life achievements, given for his extraordinary contribution to the development of culture and theatre arts for children. On February 15, 2015 the Serbian President Tomislav Nikolić presented him with the Gold Medal for outstanding achievements and results accomplished in public and cultural spheres of activities.

BOŻENA KRYSZYNA SAWICKA teatrolog, pedagog. Absolwentka Uniwersytetu Łódzkiego, Podyplomowych Studiów Wiedzy o Teatrze, Filmie i Telewizji na UŁ oraz Podyplomowego Studium Menadżerów Kultury na SGH w Warszawie. Od 1994 r. pracuje w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego, gdzie zajmuje się teatrami. Współpracuje z Katedrą Dramatu i Teatru UŁ prowadząc wykłady na studiach podyplomowych.

BOŻENA KRYSZYNA SAWICKA, an expert in the field of theatre and a teacher. She is a graduate of The University of Lodz, the Post-graduate Theatre, Film and Television Studies at UL and the Post-graduate Culture Management Studies at the Warsaw School of Economics. Since 1994 employed in the Ministry of Culture and National Heritage, where she handles theatre matters. She is also an associate of the University of Lodz, giving lectures to post-graduate students at the Chair of Drama and Theatre.

HENRYK IZYDOR ROGACKI historyk teatru, muzealnik, krytyk, pedagog. Dr nauk humanistycznych, profesor nadzwyczajny w Akademii Teatralnej im. A. Zelwerowicza w Warszawie. Autor książek, m.in. „Żywot Przybyszewskiego” (1987), „Leon Schiller. Człowiek i teatr” (1995), „Mgła i zwierciadło” (2001), „Sceny z życia sceny” (2013), artykułów i recenzji drukowanych w periodykach oraz rozpraw i esejów publikowanych w tomach zbiorowych, np. „Teatr Kazimierza Dejmka” (2010), „Adam Kilian - Fascynacje” (2015), „Dzieła dramatyczne Wojciecha Bogusławskiego” (2016). Stałym wątkiem pisarstwa Rogackiego jest teatr lalek i jego sprawy.

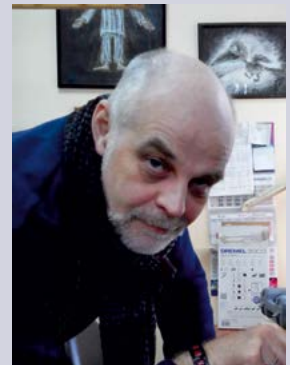
HENRYK IZYDOR ROGACKI, theatre historian, museum curator, critic, and pedagogue. He has a PhD in humanities, and is a professor in the A. Zelwerowicz Theatre Academy in Warsaw. He is an author of such works as: “The Life of Przybyszewski” (1987), “Leon Schiller. Man and the Theater” (1995), “Smoke and Mirrors” (2001), “Scenes from the Life of the Stage” (2013), articles and reviews printed in periodicals, and dissertations and essays published in collective volumes, e.g. “The Theatre of Kazimierz Dejmek” (2010), “Adam Kilian - Fascination” (2015), and “Dramatic Works by Wojciech Bogusławski” (2016). The main theme of Rogacki's writings is puppet theatre and its goings-on.

JOANNA BRAUN ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie (1967). Ma na swoim koncie ponad 150 realizacji scenograficznych w teatrach dramatycznych, lalkowych i jednym (już nieistniejącym) teatrze tańca. Od 2004 roku jest pedagogiem Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej w Krakowie na wydziale reżyserii dramatu. Od 2005 roku publikuje w gazecie teatralnej „Didaskalia”. Bierze udział w tematycznych wystawach scenograficznych indywidualnych i zbiorowych. W 2006 roku ASSITEJ przyznał Joannie Braun Nagrodę im. Jana Dormana „za twórczość wyróżniającą się tajemniczym osobliwym pięknem i doskonałością w stylu licznych i niezapomnianych scenografiach dla dzieci i młodzieży”. W 2012 roku otrzymała srebrny medal Zasłużony Kulturze - Gloria Artis.

JOANNA BRAUN, a graduate of the Academy of Fine Arts in Cracow (1967), she has designed over 150 scenes for drama and puppetry theatres, and even for one (currently non-existing) dance theatre. Since 2004 she has been a teacher at the Faculty of Theatre Directing of the PWST National Academy of Theatre Arts in Cracow and has been publishing for a theatrical newspaper “Didaskalia” since 2005. She takes part in individual and collective scenography exhibitions. In 2006, the ASSITEJ association awarded Joanna Braun the Jan Dorman Prize for theatre-work outstanding in its mysterious, peculiar beauty and for stage sets, perfect in style, in many unforgettable productions for children and teenagers. In 2012 she received the silver Medal for Merit to Culture - Gloria Artis.

OLEG ŻUGŻDA białoruski reżyser teatralny, autor scenariuszy. Urodził się w Wilnie. Ukończył studia w Państwowym Instytucie Sztuki Teatralnej w Mińsku oraz w 1990 roku studia w Państwowym Instytucie Teatru, Muzyki i Filmu w Petersburgu. W 1986 roku zadebiutował jako reżyser spektaklem „Mały Książę” wg Antoine’a de Saint Exupery’ego, otrzymując nagrodę za debiut reżyserski. Zrealizowane przez niego spektakle otrzymały wiele nagród na festiwalach teatralnych w Europie. Laureat nagrody „Kryształowy Anioł” za wkład w rozwój białoruskiego teatru lalek. W 2008 i 2013 roku był nominowany do „Złotej Maski” jako najlepszy reżyser. Laureat nagrody Narodowego Teatru Republiki Białorusi w 2012 roku. Reżyseruje w Rosji, na Białorusi, Ukrainie, Bułgarii, Litwie, Polsce i na Słowacji.

OLEG ŻUGŻDA, a Belorussian theatre director and scenographer. He was born in Vilnius and graduated from the National Institute of Theatre Arts in Minsk and in 1990 he graduated from the National Institute of Theatre, Music and Film in St. Petersburg. In 1986 his directorial debut was the performance of “The Little Prince” by Antoine de Saint Exupery, gaining him many awards during theatre festivals in Europe. He is the laureate of the “Crystal Angel” award for the development of Belorussian puppet theatre. In 2008 and 2013 he was nominated for the “Gold Mask” for the best director, and was the laureate of the award for the National Theatre of the Republic of Belarus in 2012. He directs in Russia, Belarus, the Ukraine, Bulgaria, Lithuania, Poland and Slovakia.

Divadlo PIKI, Słowacja/Slovakia

www.piki.sk

Dyrektor / Director: L'UBOMIR PIKTOR

PIES TUŁACZ / WANDERING DOG

Autor / Author: DANIEL PENNAC, KATARINA AULITISOVÁ

Reżyseria / Direction: KATARINA AULITISOVÁ, L'UBOMIR PIKTOR

Scenografia / Scenography: MARKÉTA PLACHÁ

Muzyka / Music: ANDREJ KALINKA

Obsada / Cast: KATARINA AULITISOVÁ, L'UBOMIR PIKTOR

Gdy się urodził, było wiadomo, że nikt go nie zechce, skończył w śmietniku... Natura nie dała mu urody, ale w zamian dostał odwagę, wytrwałość i wiarę, że musi być na świecie choć jedna osoba, która byłaby w stanie go pokochać. Szukając prawdziwego przyjaciela, miłości i zrozumienia wyruszył ku przygodzie. Kilkakrotnie był w niebezpieczeństwie, ale zawsze dawał sobie radę. Nie bacząc na porażki zawsze wstawał i biegł dalej. Czy uda mu się osiągnąć swój cel?
(z inf. o spektaklu)

The moment he was born, it was clear nobody would want him. Therefore, he ended up in the dump. What nature took away in beauty, it added in courage, perseverance and faith that there must be at least one person in the world who could love him. And so he set out on a journey – looking for love. Several times he was in danger but he always got through. Many times people treated him like a dog, but he always stood up and ran onwards. Will he reach his goal?
(from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Zaches Teatro, Włochy/Italy

www.zachesteatro.com

promozionezaches@gmail.com

Dyrektor / Director: LUANA GRAMEGNA

PINOKIO / PINOCCHIO

Autor / Author: LUANA GRAMEGNA, ENRICA ZAMPETTI

Reżyseria / Direction: LUANA GRAMEGNA

Scenografia / Scenography: FRANCESCO GIVONE

Muzyka / Music: STEFANO CIARDI

Obsada / Cast: GIULIA VIANA, GIANLUCA GABRIELE, ALICE CONTI

Opuszczony Teatr Lalek jest zaczarowanym miejscem, gdzie rozpoczyna się historia, której bohater jest marionetką - lalką stworzoną po to, aby grać w teatrze. Jeżeli jednak spojrzymy głębiej, zobaczymy odwrócenie ról: to nie lalki odgrywają ludzi, ale przeciwnie - aktorzy są marionetkami. Postacią, która poprowadzi nas po granicy dwóch światów, magicznym progu pomiędzy snem a jawą, jest enigmatyczna lalka-wróżka z turkusowymi włosami, która ożywa, by opowiedzieć nam o narodzinach Pinokia. (z inf. o spektaklu)

Here we are in a disused Puppet Theatre, an enchanted place where we're going to tell a story whose protagonist is precisely a marionette, a puppet created expressly to tread the boards. If we look closer, though, there's a curious reversal happening: it is not the puppets who play the part of human beings, but on the contrary it is the humans, the actors, that act as marionettes. The character who leads us through this borderline world, this magic threshold between dream and reality, is the enigmatic Fairy-doll with turquoise hair; with plastic movements, she comes alive to tell us the birth of Pinocchio. (from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Teatr Figur Kraków Fundacja Działań Twórczych, Polska/Poland

www.teatrfigur.pl

teatr@teatrfigur.pl

Dyrektor / Director: DAGMARA ŻABSKA

HULJET HULJET

Autor / Author: ZESPÓŁ TFK

Reżyseria / Direction: DAGMARA ŻABSKA

Scenografia / Scenography: AGNIESZKA POLAŃSKA, EDYTA STAJNIAK, BEATA KLIMKOWSKA

Muzyka / Music: ANDRZEJ BONAREK

Obsada / Cast: DAGMARA ŻABSKA, MARTA HANKUS, AGNIESZKA POLAŃSKA, PIOTR IDZIAK, MATEUSZ WRÓBEL

„Huljet huljet” to poetycka opowieść o życiu w krakowskim getcie. Inspirowana zdjęciami i pamiętnikami z getta instalacja teatralna zrealizowana jest w formie cieniowego teatru mansjonowego; każda opowieść prezentowana jest na innej „scenie”, w starych walizkach, pudełeczkach po lekarstwach, dziecięcym łóżeczku, stole. Główną inspiracją do pracy było kilka zdjęć ze stałej wystawy w Muzeum Fabryka Emalii im. Oskara Schindlera: samotny kilkulatek na pustej ulicy, sterty połamanych mebli na Placu Zgody, szyld lodziarni, afisz z koncertu. Jak mógł wyglądać świat oczami 4-lątka? W co się bawił? O czym śnił? (z inf. o spektaklu)

“Huljet huljet” is a poetic tale about life in the Krakow ghetto. Inspired by photographs and memoirs from the ghetto, this theatrical installation is realized in the form of a shady mansion theater; Each story is presented on a different scene, in old suitcases, medicine boxes, a baby cot and a table. The main inspiration for the work was a few photographs from the permanent exhibition at the Oskar Schindler’s Factory of Emulsion: a lone few centimeters on an empty street, a heap of broken furniture on Zgoda Square, an ice-cream shop sign, a poster from a concert. How could the world look to the eyes of a 4-year-old? What was fun? What was he dreaming about? (from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Theatre Karlsson Haus, Rosja/Russia

www.karlssonhaus.ru

t.karlssonhaus@yandex.ru

Dyrektor / Director: PETER OLSHANSKIJ

OPOWIEŚĆ O WANI I TAJEMNICACH ROSYJSKIEJ DUSZY A TALE OF VANYA AND AN ENIGMATIC RUSSIAN SOUL

Autor / Author: ALEXEY LELYAVSKI

Reżyseria / Direction: ALEXEY LELYAVSKI

Scenografia / Scenography: ALEXANDER VAKHRAMEEV

Muzyka / Music: LEONID PAVLENOK

Obsada / Cast: MIKHAIL SHELOMENTSEV

Gdzieś obok nas - niedaleko, nie blisko - musi żyć Smok. A nawet jeśli go nie ma, koniecznie trzeba go wymyślić. Jeśli nie istniałby smok, to z kim byśmy walczyli? I po co by nam byli superbohaterowie? A przecież ich potrzebujemy! Gdyby nie oni, któż by nam pomógł? Kto by nas ratował?

Spektakl o cudownym pojawieniu się Wani, jego walce z przerażającym potworem (Smokiem) i o tym, jak skończyły się jego przygody, pozwoli nam nieco lepiej poznać tajemnice rosyjskiej duszy. (z inf. o spektaklu)

Somewhere around us, far or near, there must live a Dragon. Even if there's no Dragon, it has to be invented. If there's no Dragon, who should we fight then? And why do we need the wonder-heroes? And we obviously need them! Otherwise, who can help us? Who will save us?

From this story of Vanya's miraculous appearance, his fight against a rotten monster (a Dragon) and how all his journeys came to an end, you will learn a bit more about an enigmatic Russian soul. (from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Teatr Lalek Guliwer, Polska/Poland

www.teatrguliwer.waw.pl

promocja@teatrguliwer.waw.pl

Dyrektor / Director: MIROSŁAW KORZEB

PODRÓŻ NA CZTERNAŚCIE ŁAP A TRIP ON FOURTEEN PAWS

Autor / Author: MARTA GUŚNIEWSKA

Reżyseria / Direction: MARIÁN PECKO

Scenografia / Scenography: EVA FARKAŠOVÁ

Muzyka / Music: ROBERT MANKOVECKÝ

Obsada / Cast: JOANNA BORER-DZIĘGIEL, IZABELLA KURAŻYŃSKA,
ELŻBIETA PEJKO, ANNA PRZYGODA,
GEORGI ANGIEŁOW, ADAM WNUCZKO,
KRZYSZTOF PRYGIEL

Wygodne życie Lisicy, korzystającej z uroków pobliskiego kurnika, zostaje nagle zaburzone. Główna bohaterka, jej syn Kłaczek i przyjaciółka Kura wyruszają w niebezpieczną podróż w poszukiwaniu nowego domu. Miejsca, gdzie możliwa jest szczerą międzygatunkowa przyjaźń. Nawet między drobiem i drapieżnikiem. Przedstawienie jest pełną dowcipu opowieścią drogi o poszukiwaniu bezpiecznego i wolnego od uprzedzeń domu. (z inf. o spektaklu)

Foxie's comfortable life, within the charms of a nearby coop, is suddenly disturbed. The main character, her son Fuzz and her friend Hen set off on a dangerous journey in search of a new home. Places where sincere cross-species friendship is possible. Even between poultry and predator. The show is a story full of jokes about a journey in search of a safe and unbiased home. (from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Teatr Lalka, Polska/Poland

www.teatrlalka.pl

sekretariat@teatrlalka.pl

Dyrektor / Director: JAROSŁAW KILIAN

KARNAWAŁ ZWIERZĄT / ANIMAL CARNIVAL

Autor / Author: CAMILLE SAINT SAËNS

Reżyseria / Direction: ZESPÓŁ

Scenografia / Scenography: ZESPÓŁ

Muzyka / Music: CAMILLE SAINT SAËNS

Obsada / Cast: GRZEGORZ FELUŚ, ANETA HARASIMCZUK, ANETA JUCEJKO-PAŁĘCKA, AGNIESZKA MAZUREK, WOJCIECH PAŁĘCKI, ANDRZEJ PERZYNA

Muzycy / Musicians: TOMASZ PAWŁOWSKI – FORTEPIAN, BARTOSZ BŁACHURA – SKRZYPCE, JULIA PAŁĘCKA – SKRZYPCE/ALTÓWKA, JADWIGA ROGUSKA – WOLONCZELA

W spektaklu Teatru Lalka muzycznemu poematowi Camille'a Saint Saëns towarzyszą etiudy wyczarowane za parawanu dłońmi aktorów. Wierząc w niezmienną siłę wyobraźni, pozwólmy uszom rozpoznać dźwięki, oczom – rozczytać kształty i połączyć oba plany. Muzyka może okazać się podpowiedzią dla obrazu, plastyczna figura wywoła dźwiękowe skojarzenie. Zagadka będzie zatem pozornie prostsza do rozwiązania, czy jednak na pewno? (z inf. o spektaklu)

In the Teatr Lalka the musical poem of Camille Saint Saëns is accompanied by puppet etudes conjured behind the screen with the hands of the actors. Believing in the unchanging power of imagination, let your ears recognize the sounds, the eyes – read the shapes and combine both plans. Music may be a hint for the image, the plastic figure will produce a sound association. So the puzzle will be seemingly simpler to solve, but will it be? (from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Cinema Sticado Collective, Hiszpania/Spain

www.cinemasticado.com

xoseldiez@yahoo.es

Dyrektor / Director: XOSEL DÍEZ

STRPTS// EPISODE 1: MIRLO & RULA

Autor / Author: XOSEL DÍEZ, HELENA VARELA

Reżyseria / Direction: XOSEL DÍEZ

Rysunki / Drawings: XABI VARELA

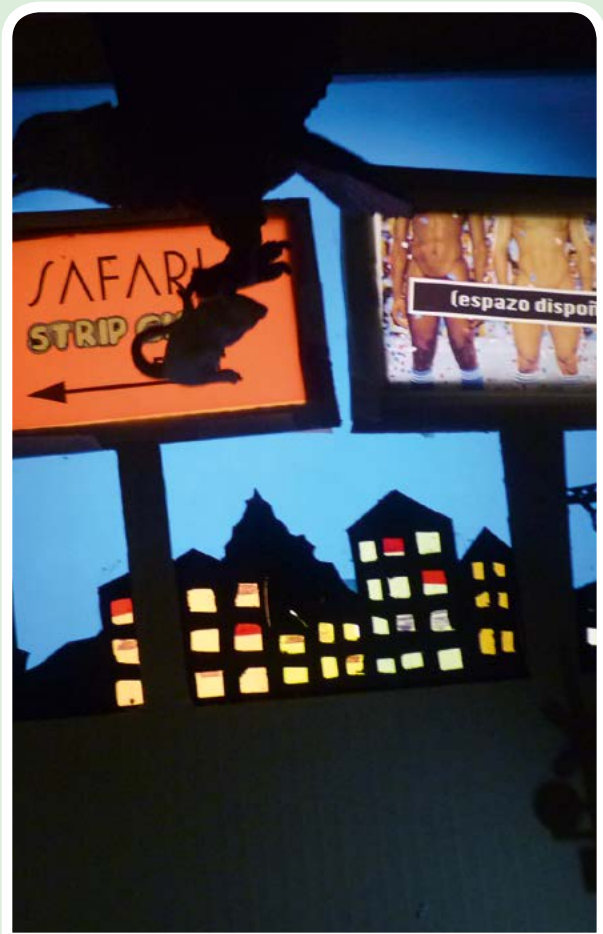
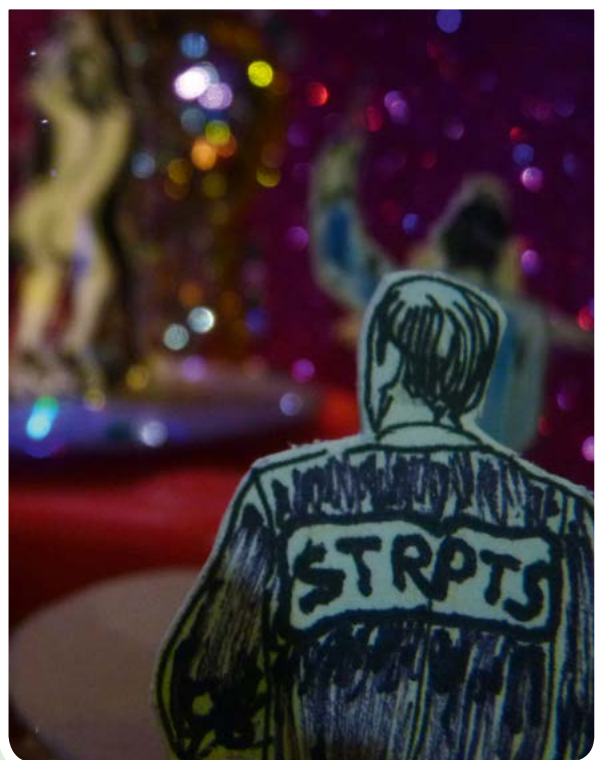
Dekoracje / Decorations: NOLA RIVERA

Oświetlenie Led / Led Lighting: MAN NÚÑEZ

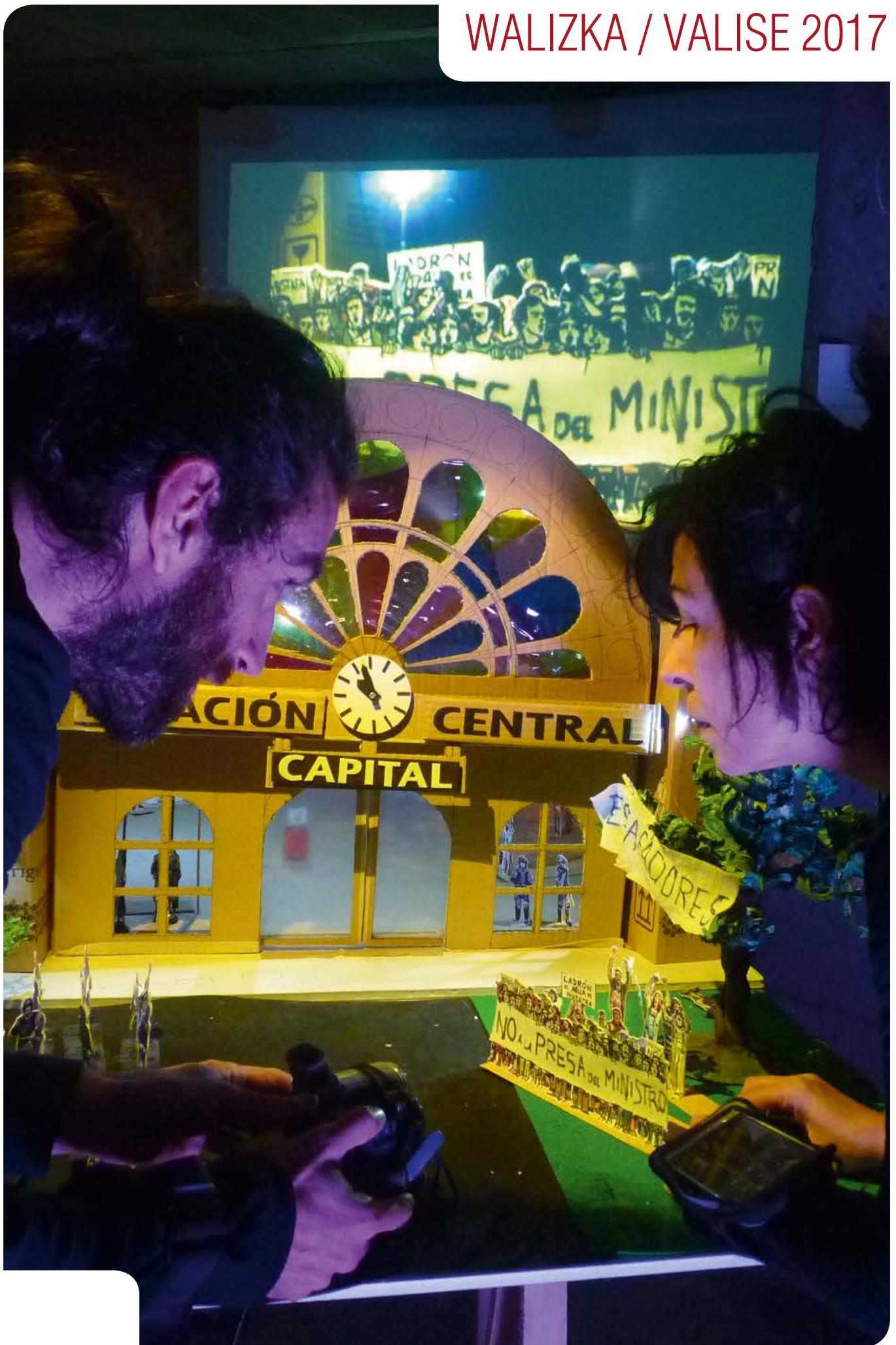
Muzyka / Music: XOSEL DÍEZ, HELENA VARELA

Obsada / Cast: XOSEL DÍEZ, HELENA VARELA

Tajemniczy mężczyzna (Mirlo) i rozmarzona kobieta (Rula) połączą swoje przeznaczenie w ucieczce zabarwionej intrygą i krwią, w świecie nierównowagi pomiędzy naturą i prawami społecznymi, przesyconym polityczną korupcją. Cinema Sticado Collective przeniesie na scenę miniaturowy wszechświat stworzony z kartonu pochodzącego z recyklingu, aby opowiedzieć historię o specyficznej estetyce, z domieszkami tajemnicy, seksu, korupcji, morderstwa i prześladowania.
(z inf. o spektaklu)

A discreet man (Mirlo) and a dreamy woman (Rula) cross their fates in an unexpected escape tinged with blood and intrigue in a world in imbalance with nature and social rights and impregnated with political corruption. Cinema Sticado Collective brings to the scene a miniature universe made of recycled cardboard to tell an aesthetic story tinged with mystery, sex, corruption, murder and persecution.
(from the text of the performance)

Michal Svironi Theater, Izrael/Israel

yonitdi@bezeqint.net

Dyrektor / Director: MICHAL SVIRONI

MATKA DYKTATORA / THE DICTATOR'S MOM

Autor / Author: MICHAL SVIRONI

Reżyseria / Direction: MICHAL SVIRONI

Scenografia / Scenography: OKSANA IANOVITZKI, LEONID ELISOV

Muzyka / Music: OFIR NAHARI, MUSIC PRODUCTION AND MIX: MATAN BITON, ORIGINAL SONGS: MICHAL SVIRONI

Obsada / Cast: MICHAL SVIRONI

Fascynująca komedia łącząca teatr lalek, stand-up oraz pieśni opowiadające historię matki wychowującej dziecko, którego przeznaczeniem jest zostać potworem! Zainspirowana dzieciństwem głównych dyktatorów XX wieku, Michal Svironi wprowadzi publiczność do niesamowitego świata fantazji. Z dużą oryginalnością i humorem spróbuje przekształcić tragedię w satyrę i postawić pytania dotyczące rodzicielstwa, edukacji i odpowiedzialności. (z inf. o spektaklu)

A fascistic comedy combining puppets, clowning, stand-up, and songs that tells the story of a mother raising her child destined to become a monster! Inspired by the true childhood of major 20th century dictators, Michal Svironi introduces the audience to a visually enchanting world of fantasy. With great originality and humor she manages to translate a tragic subject into satire while raising profound questions about parenting, education, and responsibility. (from the text of the performance)

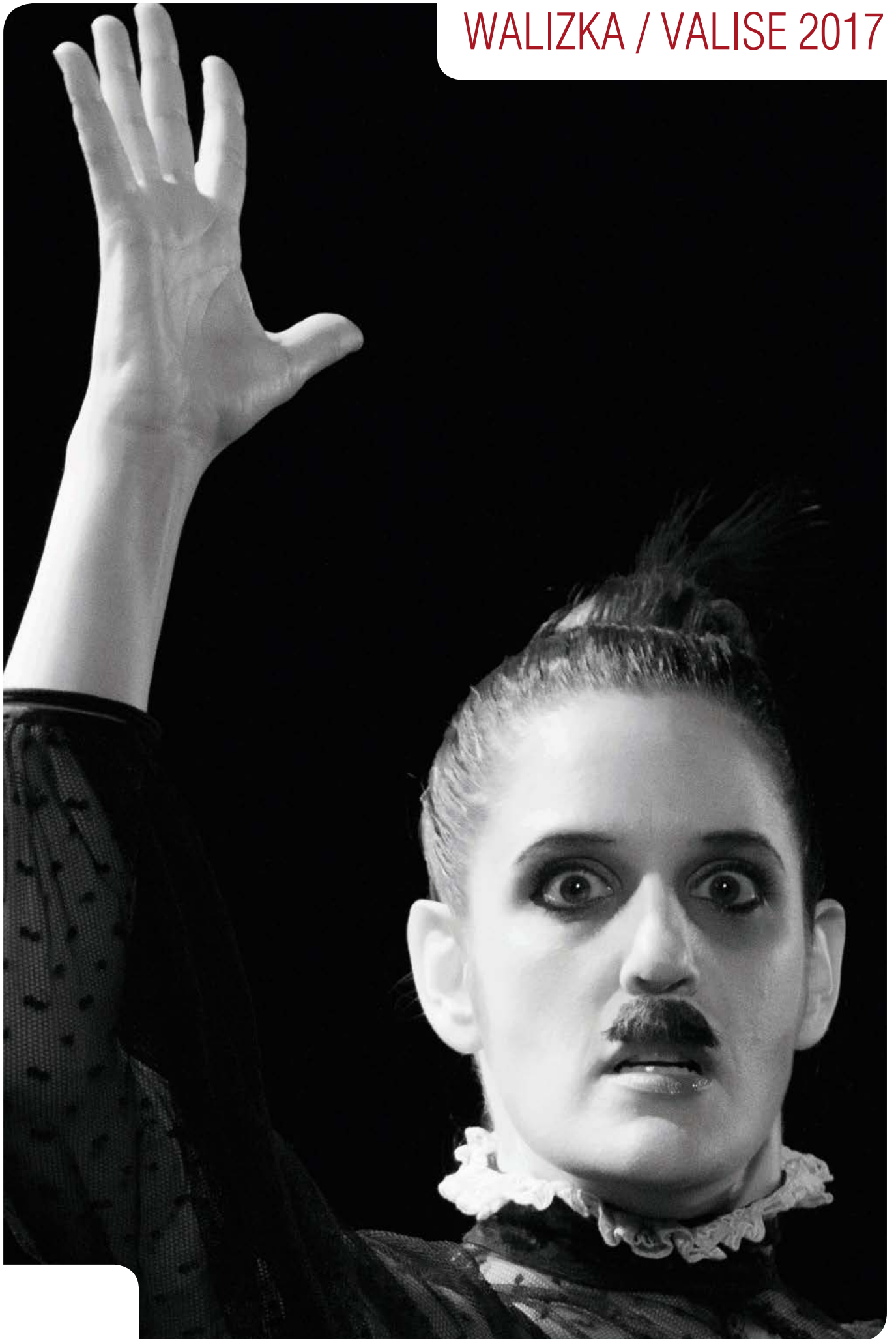
ISRAEL

Ambasada Izraela
w WARSZAWIE

WALIZKA / VALISE 2017

Teatr Animacji w Poznaniu, Polska/Poland

www.teatranimacji.pl

info@teatranimacji.pl

Dyrektor / Director: MAREK WASZKIEL

ŻABKA / FROG

Autor / Author: MAX VELTHUIJS

Reżyseria / Direction: FABRIZIO MONTECCHI

Scenografia / Scenography: NICOLETTA GARIONI

Lalki / Puppets: FEDERICA FERRARI

Kostiumy / Costumes: SARA BARTESAGHI GALLO

Muzyka / Music: MICHELE FEDRIGOTTI

Obsada / Cast: MAGDALENA DEHR, DANUTA REJ, PIOTR GRABOWSKI

Żabka wraz z przyjaciółmi pokonuje codziennie przeszkody i mierzy się z życiowymi dylematami. Świat dookoła jest taki fascynujący! Spotkany na polanie kos skłania do refleksji nad istotą śmierci i potrzebą cieszenia się każdą chwilą. Nieszczęśliwa miłość, którą przeżywa Żabka, jest punktem wyjścia do rozważań nad cierpieniem i szczęściem, jakie z niej wynika. (z inf. o spektaklu)

Frog and his friends overcome daily obstacles and face life dilemmas. The world around is so fascinating! The encounter in the harvest field gives rise to a reflection on the essence of death and the need to enjoy every moment. The unhappy love that Frog is experiencing is the starting point for considering the suffering and happiness that comes from it. Night fears are the perfect opportunity to investigate what fear really is - the real and the imagined. (from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Białostocki Teatr Lalek, Polska/Poland

www.btl.bialystok.pl

sekretariat@btl.bialystok.pl

Dyrektor / Director: JACEK MALINOWSKI

HISTORIA KSIĘCIA H. / THE STORY OF PRINCE H.

Autor / Author: WILLIAM SHAKESPEARE

Reżyseria / Direction: JACEK MALINOWSKI

Scenografia / Scenography: MICHAŁ WYSZKOWSKI

Muzyka / Music: JACEK MALINOWSKI

Obsada / Cast: BŁAŻEJ PIOTROWSKI

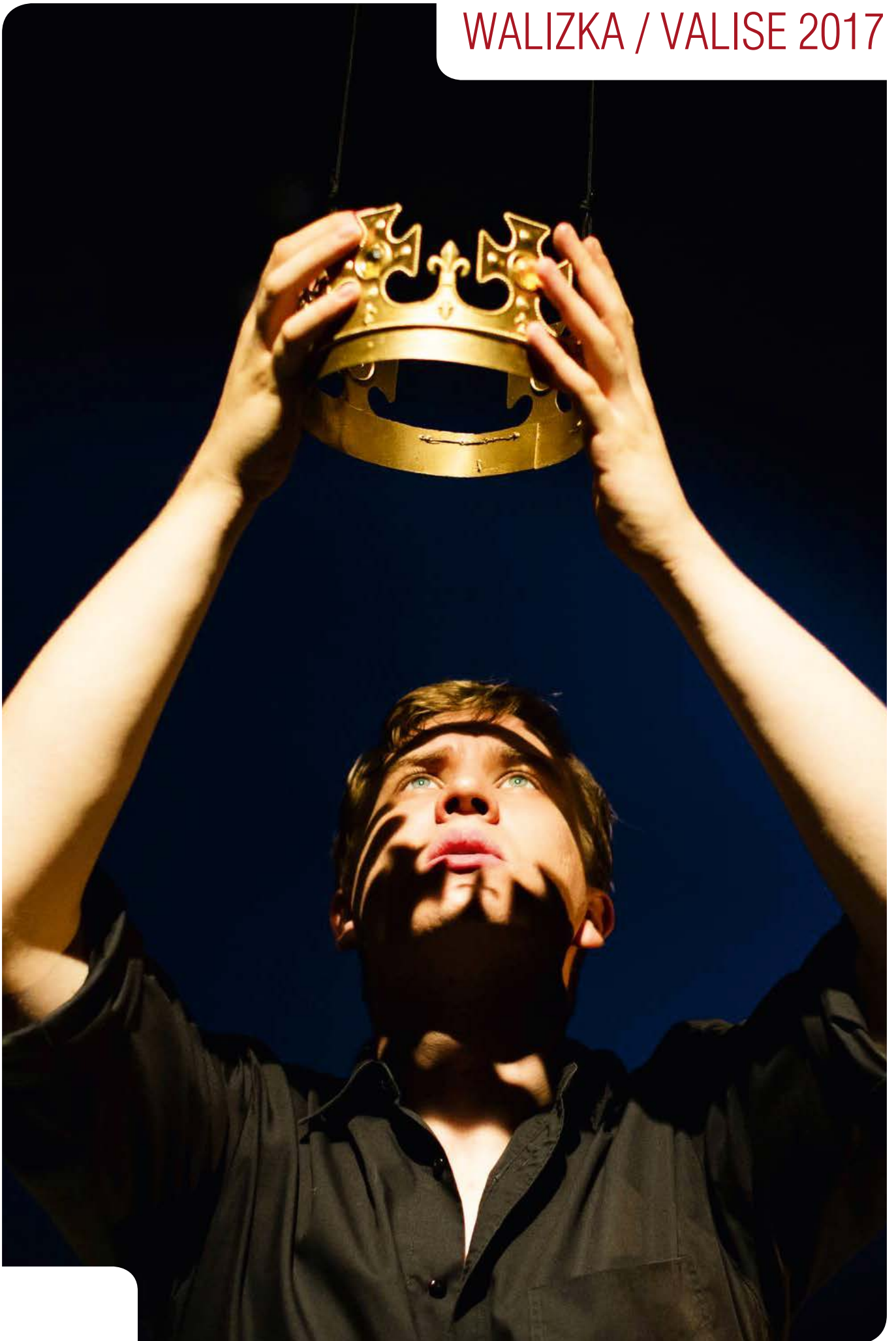

Spektakl jest próbą podejrzania przez dziurkę od klucza aktora, w jego garderobie, w intymnym procesie twórczym, podczas przygotowań do roli Horacego w „Hamlecie”. Przedstawienie w formie monodramu w luźny sposób wykorzystuje elementy dramatu Szekspira, tworząc oniryczną impresję o historii księcia H. Artysta improwizuje własną inscenizację, a jego garderoba zamienia się w scenę. Aktor w pomysłowy sposób wykorzystuje dostępne w garderobie rekwizyty i ich symbolikę, by zobrazować akcję dramatu. (z inf. o spektaklu)

The spectacle is an attempt to spy on the actor through the keyhole of his dressing room during his intimate creative process, while preparing for Horace's role in Hamlet. The monodrama takes the elements of Shakespeare's play in a loose way, creating a dreamy impression of the story of Prince H. The artist improvises his own staging, and his wardrobe turns into a stage. The actor ingeniously uses the wardrobe's props and their symbolism to depict the drama. (from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Cie. Freaks und Fremde, Niemcy/Germany

www.freaksundfremde.blogspot.com

info@tristan-production.de

Dyrektor / Director: HEIKI IKKOLA

LOVING THE ALIEN

Autor / Author: CIE. FREAKS & FREMDE

Reżyseria / Direction: SABINE KÖHLER, HEIKI IKKOLA

Scenografia / Scenography: SUSE WÄCHTER, IDA HERRMANN

Muzyka / Music: SØNDERLING

Muzyka na żywo / Musician: TOBIAS HERZZ HALLBAUER

Obsada / Cast: SABINE KÖHLER, HEIKI IKKOLA

„Przyprowadźcie mi króla disco”, tak zaczyna się podróż w czasie i przestrzeni inspirowana twórczością Davida Bowiego. Spektakl przy wykorzystaniu lalkarskiego entourage, masek i kostiumów, przywołuje nastrój znany z zanurzonych w odmętach przeszłości jarmarcznych zabaw. W połączeniu z czarnym humorem oraz grą na instynktach publiczności, poddaje w wątpliwość linię podziału między normalnością a nienormalnością, dokonując wiwisekcji związków międzyludzkich oraz mechanizmów powstawania społecznych norm.
(z inf. o spektaklu)

“Bring me the disco king”, a journey starts through time and space, inspired by David Bowie's artistic work. The spectacle, using a puppet entourage, masks and costumes, evokes the mood known from the depths of a past fairground play. Coupled with black humor and playing on the instincts of the public, it casts doubt on the dividing line between normality and abnormality, by vivisecting interpersonal relationships and the mechanisms of social norms.
(from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Yase Tamam, Iran

zahrasabri.yasetamam@gmail.com

Dyrektor / Director: ZAHRA SABRI

COUNT TO ONE

Autor / Author: NA PODSTAWIE POEZJI OMARA KHAYYAMA

Reżyseria / Direction: ZAHRA SABRI

Scenografia / Scenography: ZAHRA SABRI

Muzyka / Music: REZA ABBASPOOR

Obsada / Cast: MEHDI SHAHPIRY, REZA BAHRAMI, HOSSEIN DIVANDARI

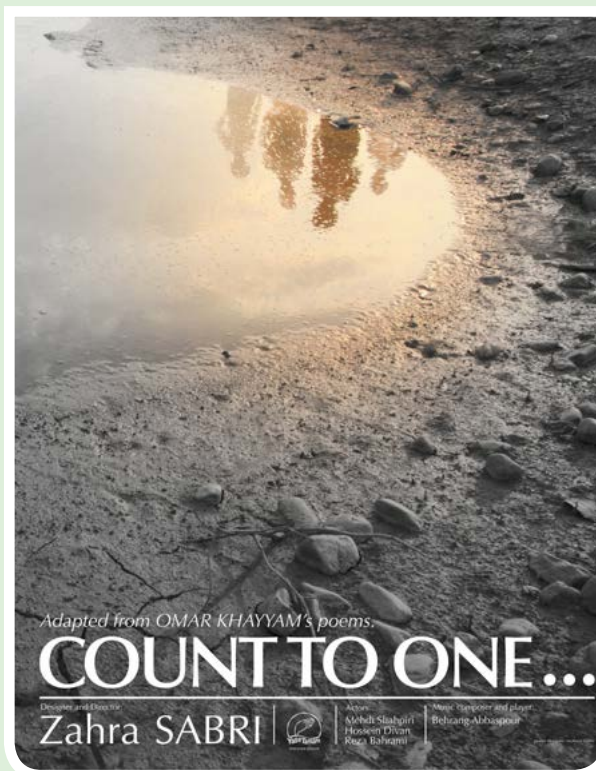

Przedstawienie o antywojennym charakterze inspirowane poezją Omara Khayyama, perskiego poety z XI i XII wieku. Trzej lalkarze to mężczyźni - żołnierze, którzy zdecydowali się przerwać ogień. Postanawiają wyjechać z miasta, które mieli zbombardować, bez wyrządzenia żadnych szkód. Zamiast walczyć, zaczynają kształtować z gliny różne postacie i zwierzęta, aby w towarzystwie multiinstrumentalisty opowiedzieć wiersze Khayyama.

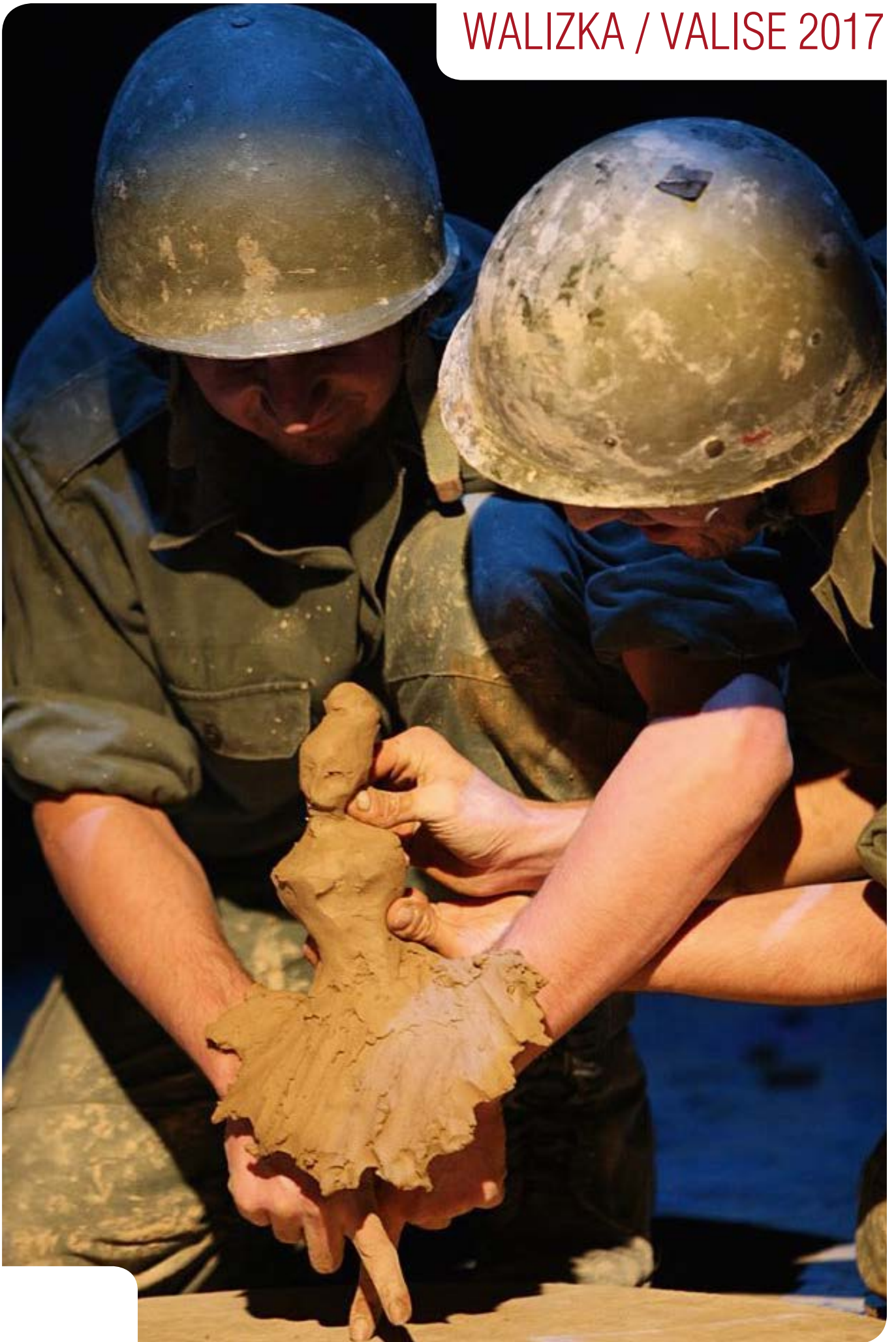
(z inf. o spektaklu)

This play was an extract of Khayyam's poems, an Iranian poet in the 11th and 12th centuries. It has an anti-war theme. The three puppeteers are men, three soldiers who decided to cease fire. They decided to leave the city, which they were to bomb, without any harm. Instead of fighting, they begin to shape soil and create all sorts of characters and animals to tell the poems of Khayyam, accompanied by a multi-instrumentalist musician.

(from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

„City Theatre” Podgorica, Czarnogóra/Montenegro

www.pgpozoriste.me

pozoriste.gradsko@gmail.com

Dyrektor / Director: IVANA MRVALJEVIC

NA ARCE O ÓSMEJ

MEET YOU ON NOAH'S ARK AT EIGHT

Autor / Author: ULRICH HUB

Reżyseria / Direction: ROBERT WALT

Scenografia / Scenography: NATALIJA VUJOSEVIC

Muzyka / Music: NEMANJA BECANOVIC

Obsada / Cast: SLAVISA GRUBISA, SMILJANA MARTINOVIC, GORAN SLAVIC, BRANKO ILIC, SEJFO SEFEROVIC

Tekst niemieckiego autora Ulricha Hub jest hymnem przyjaźni, solidarności oraz tolerancji. Bohaterami przedstawienia są trzy pingwiny, które przypadkowo otrzymują od gołębia informację o nadchodzącym potopie oraz o Noem, który przygotowuje po dwoje przedstawicieli każdego żyjącego gatunku do wejścia na pokład jego łodzi. Dwoje pingwinich przyjaciół postanawia nie zostawiać trzeciego, a zarazem najmłodszego pingwina samego i w chytry sposób wnoszą go w walizce na pokład Arki wypełnionej zwierzętami z całego świata.

(z inf. o spektaklu)

The text of German author Ulrich Hub is an anthem of friendship, solidarity and tolerance. The heroes of the performance are three penguins which by chance, through a dove, receive the news of the flood that covered the Earth, and of Noah, who is getting ready to embark on his boat. Two penguin friends decide not to leave the third youngest behind and in a cunning way they took him on board in a suitcase, to the ark full of animals from all over the Earth.

(from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Latvia Puppet Theatre, Łotwa/Latvia

www.puppet.lv

anda.dzenite@lelluteatris.lv

Dyrektor / Director: VILNIS BEKERIS

KASZTANKA / KASHTANKA

Autor / Author: ANTON CHEKHOV

Reżyseria / Direction: DMITRY PETRENKO

Scenografia / Scenography: LIENE MACKUS

Wideo / Video: LIZETE UPITE

Muzyka / Music: REINIS KLATENBERGS

Obsada / Cast: SANTA DIDŽUS, MIKELIS ŽIDELUNS, ANRIJS SIRMAIS

Każdy z nas ma swój Dom. Często nie jest związany on z miejscem, w którym mieszkamy, a miejscem i czasem, za którym tęsknimy...

Bohaterka spektaklu Kasztanka jest zwyczajnym psem o pospolitym wyglądzie. Mieszkała wraz ze swoim panem do dnia, w którym się zgubiła. Przygarnięta przez nowego opiekuna, który dał jej nowe, ekscytujące życie wciąż w swoich snach widzi poprzedniego właściciela i tęskni za nim.
(z inf. o spektaklu)

Each of us has our Home. Very often it is not the place where we live, but the place and time that we long for ...

Kashtanka is an ordinary dog with most ordinary looks. Kashtanka lives with her Master till the day when she gets lost. She is adopted by a new Master, who gives her new, exciting life, but in her dreams Kashtanka keeps seeing her old Master and longs for him.

(from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Yuki ☆ Puppet Works, Japonia/Japan

www.yuki-puppet.jimdo.com
puppeteer-yuki@hotmail.co.jp
Dyrektor / Director: YUKI KUDO

TEATR DLA CIEBIE / PP THEATRE (THEATRE FOR ONE)

Autor / Author: YUKI ☆

Reżyseria / Direction: YUKI ☆

Scenografia / Scenography: KUDO KAZUYA

Muzyka / Music: KATO FUMIO

Obsada / Cast: YUKI ☆

Japanese puppeteer YUKI ☆ has been making a variety of works including those combining puppetry and live music since 2009. YUKI ☆ will perform a very small puppet show with wooden stringed puppets. The 3-minute performance is for only 1 person at a time. You have only to Peep through the hole in a trunk of a tree, the opening of your secret stage! Come to peep ☆
(from the text of the performance)

Japońska lalkarka YUKI ☆ od 2009 roku tworzy formy teatralne łączące lalkarstwo i muzykę na żywo. Tym razem zaprezentuje bardzo mały 3-minutowy pokaz marionetkowy tylko dla jednej osoby na raz. Musimy jedynie zerknąć przez dziurkę w pniu drzewa, która ukaże naszą prywatną scenę! Przyjdź, aby zerknąć ☆
(z inf. o spektaklu)

WALIZKA / VALISE 2017

Joanna Braun, Polska/Poland

PROJEKTY - OBIEKTY / PROJECTS-OBJECTS

Premiera „Mewy” A. Czechowa w reżyserii Wiesława Hejno i mojej scenografii odbyła się w łomżyńskim Teatrze Lalki i Aktora w 2007. 10 lat - to w teatrze bardzo dużo!

Postaci wydają się być zmęczone, jakby zrezygnowane, choć nadal trzymają się swoich mebli. Teraz - bo potrzebują podparcia, żeby nie upaść. Wcześniej, żeby dobitnie pokazać, że ważniejsze jest mieć niż być. Wydarzenie w ogrodowym teatrze, gdzie Konstanty z Niną prezentowali swoje marzenie o wolnej sztuce, nie spotkało się z ich zrozumieniem. Trzeba być bardzo młodym i naiwnym, żeby tego oczekiwać. Wiec wszystko stało się, jak się stało... ich postaci stopniowo rezygnowały z marzeń, szarzały, ciemniały, a że zabrakło im podparcia - w końcu ich też zabrakło. Próżno ich szukać na tej wystawie...

/Joanna Braun/

The Premiere of Chekhov's "The Seagull", directed by Wieslaw Hejno and with my scenography, has been in Lomza's Puppet and Actor Theatre since 2007. Ten years - for the theatre it is a long time!

The characters appear to be tired, as though tired of life, however they still hold on to their furniture. Now - because they need it so as not to fall. Previously, it was to show emphatically that it is more important to have than to be. The event in the garden theater, where Constantine and Nina presented their dream of free art, they did not come to terms with their understanding. You have to be very young and naive to expect this. So everything happened, the way it happened ... their characters gradually gave up on their dreams, they were grayed out, darkened, and they lacked support - in the end they also ran out. It is not easy to find them in this show...

/Joanna Braun/

Paradoksy przestrzeni i czasu, czyli sztuki wizualne w zdarzeniu performatywnym.

Jak się mają? Nieźle, bo nasze narzędzia to nie tylko aranżacja przestrzeni, kostiumy, maski, także światła i ich rewersy- cienie, czyli analogowa wersja projekcji, a więc i projekcje, i co w tym temacie najistotniejsze: obiekty

The paradox of space and time, or visual arts in a performative event.

How are they? Not bad, because our tools are not only arranging space, costumes, masks, lighting and their reverse - shadows, or analog versions of projections, but also projects, which in this work are the

animowane. Już sama obecność animanta w przestrzeni teatru i w czasie spektaklu otwiera perspektywy zmierzania się z kontrolowanym żywiołem- i tu pierwszy paradoks. Wszyscy zajmujący się tym kontrolowanym żywiołem wiemy, że jest to teatr żywiołu plastycznego, na co niejednokrotnie powoływałam się zawłaszczając przestrzeń, poprzez animowanie jej w czasie, czyli proponując inscenizację plastyczną.

Przeźreń zastana już jest scenografią; cokolwiek w nią wstawimy, jakkolwiek oświetlimy, kimkolwiek ożywimy- żywym aktorem, aktorem w masce, czy ożywioną przez aktora lalką, lub wręcz (tylko?) projekcją, albo narracją cieni... wszystko to sprawia że przestrzeń zyskuje mierzony czasem oddech.

Czas spektaklu, performansu to czas naszego dialogu z widzem, który jest efektem dialogów wewnętrznych np.: aktora z lalką, aktora z maską, lalki z projekcją, maski z lalką, ruchu z przestrzenią, cienia ze światłem, dźwięku z obrazem i wielu innych, które sprawiają, że przekaz zyskuje wielopiętrowość, albo przynajmniej niejednoznaczność.

Zacznijmy od przestrzeni: jest. Chcemy żeby była nasza, żeby czytało się ją według naszego kodu, i jeszcze żeby ta narracja – tu wchodzimy w czas – mogła w niej swobodnie wybrzmieć. Temat i forma, która go uczytelnia, a w niej czas, ten oddech spektaklu odbierany poprzez ruch, dziejąc się, ożywianie – także, a w tym przypadku przede wszystkim: ożywianie lalki przez lalkarza.

Lalka wyskakująca zza parawanu, czy poruszana z ukrytego podestu- z takimi „cudami” coraz rzadziej spotykamy się w współczesnym teatrze lalek. Albo te cuda już nie wystarczają

most important: animated objects. The mere presence of an animator in the theater space and during the performance opens the prospect of a controlled element- and this is the first paradox. Everyone who uses this controlled element knows that it is a theater of plastic art, which I often cited as appropriating space, by animating it in time, the proposition of plastic art staging.

Space is already a scenography; whatever we insert in it, however we illuminate it or animate it- a living actor, an actor in a mask, or an actor with a puppet, or even (only?) the projection, or the narration of the shadows ... all of this makes the space gain time measured by breathing.

The performance's time, the performance itself, is the time of our dialogue with the viewer, which is the result of a dialogue exchange; for example: an actor with a puppet, an actor with a mask, a puppet with a projection, masks with puppets, motion with space, shadow with light, sound with picture and many others, make the message gain multiple layers, or at least ambiguity.

Let's start with space: check. We want it to be our own, for it to follow our code, and also for it to be a narration - we enter in time - where we can freely be heard. The subject and form that teaches us, and in that time, the breath of the spectacle received through movement, involvement, reviving - also, in this case, above all: the animation of the puppet by the puppeteer.

The puppet appears from behind the curtain, whether moved on a hidden platform - such 'miracles' are more seldom seen in modern puppetry. Or perhaps these miracles aren't

i szukamy cudowniejszych, albo... no właśnie: czego szukamy? Czym by to nie było- w przestrzeni, w której dzieje się to, co chcemy, żeby się działo; musi się także dziać, tak jak chcemy.

Przeźren zastana, to przeźren ofiarowana. Można ją uświęcić, lub sprofanować, a najlepiej po prostu użyć, nadać jej status miejsca, w którym dzieje się to, co ma się dziać. Prostota najtrudniejsza, ale działając przez redukcję, redukujemy także ewentualne błędy; z przegadaniem, dookreśleniem na czele. A w tej idealnej- nieprzegadanej, niedookreślonej przestrzeni, która obiecuje wszystko, pojawia się, lub jest i czeka na widza- aktor w kostiumie. To znaczy; cokolwiek ma na sobie - także gdy nie ma na sobie niczego - jest kostiumem. Nagość kostiumem bazowym, a wystarczy znaleźć się w miejscu gry, żeby nagość biologiczna przeformatowała się w teatralną. Ta przemiana dotyczy też pozostałych kostiumów; tak wiktoriańskich krynolin, jak współczesnych jeansów. Kostium jako druga skóra, a napięcie między nią, a tą pierwszą- bazową rozgrzewa, uwiarygadnia postać, bo dzieje się to na konkretnym budulcu osobowości i emocji aktora. Użycie maski sprawia, że to napięcie zyskuje wyraźne ukierunkowanie, wtedy aktor ożywia maskę i prowadzi ją w świadomie obranym kierunku, ale bywa też, że to maska prowadzi aktora w swoje zakłete rewiry.

Mamy więc przeźren, aktora- trzeba światła, żeby widzieć, uczestniczyć. Dramaturgia światła, jak dramaturgia czasu, wydaje się być nieskończona, a w każdym razie wyposażona w nieprzewidywalną ilość znaczących niuansów. A tym go przewyższająca, że działa też poprzez swoje zaprzeczenie- ciemnością, a dodatkowo; ciemność może mieć swoją wyrafinowaną formę i obrazować cieniem. Tymczasem bezczas jest tylko złudzeniem, majakiem egzystencjalnego zmęczenia, owszem- przydatnym teatralnie, jak wszystko, co tak niepokojąco ociera się o niewiadome. Siła paradoksu wizualnego natomiast (widzę- nie widzę) zyskuje tu przewagę nad performatywnym czasem i sprawia, że znowu powraca pytanie: czego szukamy? co widzimy nie widząc? (i to w sztukach wizualnych!)

Nie koniec niewiadomych: projekcja- ucieleśnienie (?) antimaterii, kolejny paradoksalny byt sceniczny o nieposkromionej zaborczości i dynamice. Potrafi zmienić wszystko: przeźren, ciało aktora (np. dodać mu maskę), przekształcić formę lalki. Działa na własnych prawach, despotycznie narzuca swoje widzenie świata, samowznaną ułudą materii pokrywa i unicestwia materię realnie istniejącą, a poza tym działa w czasie; deformacja może trwać chwilę, może być powracającym fantazmatem, a także trwałym (w znaczeniu trwającym dłuższy czas) odkształceniem. I nie na tym koniec; projekcja zadziwia- bywa przyjazna, potrafi uszanować dystans; wejść w wirtualny dialog z aktorami, lalkami, zaaranżować sytuacje nie z tego świata, lub budować mosty między różnymi światami. Jej analogowy rewers- teatr cieni aktualizuje w różnych odległych kulturach skomplikowane mitologie, odciska i pozostawia ślady, swoim dwuwymiarem dialoguje z trójwymiarową przestrzenią, prahistorią z „tu i teraz”. A całe to dialogowanie możliwe jest tylko - albo prawie tylko - w teatrze i to buduje jego magnetyczną, niepodważalną siłę.

Jest jeszcze coś, czego nie doświadczamy gdzie indziej i przy okazji kolejny paradoks: ożywianie nieżywego- czyli animacja. Animator - z łaciny - żywiciel. I tu cytat ze słownika Filozoficznego Collinsa: animizm (łac. anima, animus- dusza)

enough any more and we look for something more amazing, or... what exactly are we looking for? Whatever it is - in the space where everything that we want is happening, should happen as we want it.

Space exists, space is sacrificed. It can be sanctified or profaned, and it is best to simply use it, giving it the status of a place where things are going to happen. Simplicity is the most difficult, but by minimizing, we also reduce errors; With skimping, the definition is at the head.

And in this perfect impassable, undefinable space that promises everything, comes, or is, and is waiting for the viewer- an actor in costume. It means that whatever he is wearing - even if he is not wearing anything - is a costume. Nudity is the basic costume, and you just have to find yourself in the game so that the nakedness becomes reformed into the theatrical. This transformation also applies to the remaining costumes; just like Victorian crinoline, or like modern jeans. The costume is as a second skin, and the tension between it and the first one - the base warms up, makes the character stand out, because it happens on a specific build of personality and emotion of the actor. Using a mask makes the tension gain a clear orientation, then the actor animates the mask and guides it in a deliberate direction, but it is also the mask that leads the actor into his spellbound zone.

So we have space, an actor - you need light to see, and participate. The drama of light, like the drama of time, seems to be infinite, and in any case equipped with an unpredictable amount of significant nuances. And this is superior to that, because it also works by its denial - darkness, and additionally, darkness can have its refined form and shade. Meanwhile, timelessness is only an illusion, a ghost of existential fatigue, yes - useful theatrically, like how the unknown disturbs us. The power of the visual paradox, while (I see- I don't see) gains an advantage over performative time, and begs the question again: what are we looking for? What do we see without seeing (and this in the visual arts!)?

It's not the end of the unknown: the projection- the embodiment of antimatter, another paradoxical stage about unbridled domination and dynamism. It can change everything: space, an actor's body (by adding a mask, for example), transforming the puppet's form. It works in its own right, despises its vision of the world despotically, the self-proclaimed deceit of matter covers and annihilates the real thing, and in addition it works in time; deformation may take a while, it may be a recurring fantasy, and a permanent (in the sense of a longer time) deformation. And the unknown doesn't end there: The projection can be astonishingly friendly, capable of respecting distance; entering into a virtual dialogue with actors, with puppets, arranging situations that are out of this world, or building bridges between different worlds. Its analogue shadow reverse is being updated in various distant cultures with complex myths, which leaves imprints and traces, its twofold dialogue with three-dimensional space, the prehistory of "here and now". And all this dialogue is possible only - or almost only - in the theater and it builds its magnetic, unquestionable strength.

There is something else we do not experience elsewhere, and another paradox: the manipulation of the lifeless -

jest to teoria, która głosi, że nie tylko istoty ludzkie i zwierzęta, lecz również rośliny, a nawet „przedmioty martwe” mają duszę. Koniec cytatu, początek myślenia: szukamy cudów- no to je mamy! Czy to oznacza koniec pytań? Wręcz przeciwnie, tu dopiero zaczynają się pytania o całą teatralną ontologię: żywe- nieżywe, bycie- nie bycie, ruch- bezruch...

Ale po kolei; jest scena- przestrzeń oświetlona, więc zapraszająca do uczestnictwa, zaludniona aktorem i lalką, być może fantomem projekcji, może ożywionym cieniem. Skoro są razem, widocznie mają sobie coś do powiedzenia. Skoro publiczność jest obok, widocznie spodziewa się, że i jej coś zostanie powiedziane, przekazane; że razem - ci na scenie z tymi na widowni - dogadają się, coś wspólnie przeżyją w danym im czasie.

Tylko jak poradzi z tym sobie lalka, a konkretnie lalkarz? Dróg wiele, trzeba wybierać np. mozolnie poszukując boskiej cząstki w realnej, choć martwej materii, by doprowadzić w końcu do harmonii współbycia animującego z animowanym. Wówczas możliwe jest, że to współbycie zaowocuje dialogiem. Ni mniej, ni więcej tylko: doprowadzić własnym kunsztem (i warsztatem) do uduchowienia materii; lekko i z wdziękiem przejść drogę od mechaniki do mistyki, jak podpowiada Heinrich von Kleist. Niemożliwe? Możliwe! Od lat jeżdżę na różne teatralne festiwale, traktując je z należnym szacunkiem, jak też uczestnicząc w świętowaniu tego *crème de la crème*. Wypatruję ekscesów mistycznych łakomie i uważnie. Nie często się zdarzają i zazwyczaj pojawiają niespodziewanie, a wtedy...

wtedy zapominamy, że ten fragment materii jeszcze przed chwilą był martwy. Może więc bycie martwym to stan przejściowy i wszystko (WSZYSTKO) zależy od ożywiciela?

Takie harmonijne, dialogujące współbycie marzy nam się i poza teatrem. Doświadczmy go więc na początek tutaj, gdzie niemożliwe staje się możliwym, a motoryka paradoksu sprawia, że fantom utopijnej rzeczywistości dopełnia się.

Można by jeszcze wiele o przestrzeni i jej wypełniaczach, czyli sztukach wizualnych, a także o ich przebiegu w czasie scenicznym - czyli o zdarzeniu performatywnym. Po prostu; o przestrzeni i czasie, i to za każdym razem inaczej współgrających, ale wystarczy, że przypomnimy Daniela Charlesa: „Przedstawienie nie dzieje się w czasie- tworzy własny czas; nie dzieje się w przestrzeni- tworzy własną przestrzeń”.

that is, animation. Animator - from Latin - 'life giver'. Here is a quotation from the Collins Dictionary of Philosophy: Animism (Latin *anima*, *animus*) is a theory that says that not only human beings and animals but also plants and even “lifeless objects” have souls. The end of the quote, the beginning of thinking: we are looking for miracles - that's what we have! Does that mean the end of the questions? On the contrary, here are questions about the whole theatrical ontology: to be - not to be, motion - stillness ...

First things first; There is a stage - the space is lit, so inviting us to participate, populated with an actor and a puppet, maybe a phantom of projection, maybe an animated shadow. Since they are together, they obviously have something to say. Considering the audience is next, apparently they expect that something will be said; if together - those on stage with those in the audience - get along well, they will experience something together in that time. Yet how to deal with this puppet, or more specifically the puppeteer? Many roads one must choose, for example, laboriously searching for a divine particle in reality, though lifeless matter, in order to finally bring the harmonious coexistence of the animator with the animated. Then it is possible that this sharing will result in dialogue. Nothing less than nothing: bring your own craftsmanship (and workshop) to the spirituality of matter; lightly and gracefully go from mechanics to mysticism, as Heinrich von Kleist points out. Impossible? Possible!

For years I have been going to various theatrical festivals, treating them with due respect, as well as participating in celebrating this *crème de la crème*. I look forward to the mystical excesses and cautious attention. They do not happen often and usually come up unexpectedly, and then ... then we forget that this piece of matter was lifeless before. So maybe being dead is a transitional state and everything (ALL) depends on the animator?

We dream of such a harmonious, verbose co-existence beyond the theater. Let us experience it here, where the impossible becomes possible, and the motor of the paradox makes the phantoms of the Utopian reality complete.

There could be much more about space and its fillers, like visual arts, as well as their place on the stage - a performative event. About space and time, and each time it's different, but it's enough to remember Daniel Charles: “The show does not happen in time - it creates its own time; It does not happen in space - it creates its own space.”

Circo e dintorni, Włochy/Italy

www.circoedintorni.it

info@circoedintorni.it

Dyrektor / Director: Alessandro Serena

THE BLACK BLUES BROTHERS

Autor / Author: ALEXANDER SUNNY AND PHILIP BARREL

Reżyseria / Direction: ALESSANDRO SERENA

Scenografia / Scenography: SIEGFRIED AND LOREDANA NONES, STUDIOBAZART

Obsada / Cast: MWAKASIDI ALI SALIM, PATI HAMISI ALI, HUKA BILAL MUSA, KULEMBWA RASHID AMINI, MLEVI SEIF MOHAMED

Amerykański styl, afrykańskie rytmy i energia pięciu akrobatów ożywią mit legendarnych Blues Brothers. Przy znanej wszystkim filmowej ścieżce dźwiękowej artyści z wirtuozerią zaprezentują szeroki wachlarz dyscyplin akrobatycznych. Dajmy się ponieść elektryzującej mocy tej grupy ekwilibrystów, żonglerów flagami i ogniem w tańcach limbo, saltach i ludzkich piramidach.

(z inf. o spektaklu)

Five American-style acrobats with African rhythm and energy running in their veins, make the myth of the funniest Blues Brothers live again. Over the notes of the legendary movie, a show for an international audience presenting a vast repertoire of acrobatic disciplines, in which music and virtuosity speak. Limbo dance contests, somersaults, human pyramids, let yourselves be overwhelmed by the exciting and electrifying power of this band of equilibrists, flag throwers, and fire jugglers.

(from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Lviv Theatre Voskresinnia

www.voskresinnia.eu

teatr@voskresinnia.eu

Dyrektor / Director: JAROSŁAW FEDORYSZYN

MEWA / THE SEAGULL

Autor / Author: ANTONI CZECHOW

Reżyseria, scenariusz i opr. muzyczne / Direction, scenography and music: JAROSŁAW FEDORYSZYN

Scenografia i kostiumy / Scenography and costumes: ALLA FEDORYSZYNA

Współpraca reżyserska i światło / Directorial collaboration and light: KRZYSZTOF DUBIEL

Wideo / Video: ANDRIJ KOGUT

Dźwięk / Sound: SERGIY KONDRATOVYCH

Obsada / Cast: NATALIJA MARCHAK, NATALIYA LUKASHONOK, HALYNA STRYCHAK, PETRO MYKYTYUK, VOLODYMYR HUBANOV, VOLODYMYR CHUKHONKIN, TARAS YURYCHKO, OLEKSANDR CHEKMAROV, YURII PYLYPCHUK, YEVHENIY PETROV, YAROSLAV KORNIYCHUK

Mewa na pozór opowiada o chłopcu, którego cała seria niepowodzeń pisarskich oraz miłosnych, doprowadza w konsekwencji do samobójstwa. Ale właściwie sztuka jest komedią o przemijaniu czasu, o młodości i idealizmie udaremnionych sarkastycznie przez starość i doświadczenie. Przedstawione sceny z życia wiejskiego tworzą atmosferę nostalgii za czymś pięknym. W spektaklu obserwować można ciągłe, swobodne odślanianie się charakterów, skoordynowany rytm nastrojów, wzrastającą bliskość i uczuciowość wobec ludzi przedstawionych w sztuce. (z inf. o spektaklu)

The seagull appears to be talking about a boy whose whole series of writing and love failures lead to suicide. But actually the performance is a comedy about passing time, youth and idealism sarcastically thwarted by old age and experience. Motivations are somewhat dissolved in the enormity of phenomena accompanying human fate. The scenes from rural life depict the atmosphere of nostalgia for something beautiful. In the spectacle we can observe the continuous unfolding of characters, a coordinated rhythm of moods, increasing closeness and affection for people presented in art. (from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Teatr Pinezka, Polska/Poland

www.teatrpinezka.prv.pl

teatrpinezka@wp.pl

Dyrektor / Director: PRZEMYSŁAW GRZĄDZIELA

PAN TWARDOWSKI / MR. TWARDOWSKI

Spektakl autorski / The author's performance: PRZEMYSŁAW GRZĄDZIELA

Obsada / Cast: ZESPÓŁ TEATRU PINEZKA

Spektakl o słynnym polskim czarnoksiężniku Mistrzu Janie Twardowskim, który żył w Krakowie w XVI wieku Teatr Pinezka łączy w sobie elementy magii teatru i cyrku. Jarmarczna clownada jest mieszanką pantomimy, tańca, akrobacji, masek, marionetek, sztuczek, żonglerki i improwizacji z publicznością. Intrygująca, pełna humoru, magii, ale i prawd o życiu opowieść porwie widzów w świat nostalgii i radosnego dzieciństwa, bo przecież w każdym jest dziecko.

(z inf. o spektaklu)

The spectacle about the famous Polish sorcerer Jan Twardowski, who lived in Cracow in the 16th century, combines elements of theater and circus magic in the Cracow Theater. The fairground clowning is a mix of pantomime, dance, acrobatics, masks, puppets, tricks, jugglers and improvisation with the audience. Intriguing, full of humor, magic, but also the truth about the life of the story takes the viewers into a world of nostalgia and a joyous childhood, because after all, there is a child in all of us.

(from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Filharmonia Kameralna im. W. Lutosławskiego w Łomży, Polska/Poland

www.filharmonia.lomza.pl

biuro@filharmonia.lomza.pl

Dyrektor / Director: JAN MIŁOSZ ZARZYCKI

BAŚNIE Z 1001 NOCY THE TALES OF 1001 NIGHTS

FILHARMONIA KAMERALNA IM. WITOLDA LUTOSŁAWSKIEGO W ŁOMŻY

Dyrygent / Conductor: HAROUT FAZLIAN (LIBAN)

Duduk: KAMIL RADZIMOWSKI

Aktorzy / Actors: BEATA ANTONIUK, TOMASZ BOGDAN RYNKOWSKI

Łomżyńska Filharmonia Kameralna im. Witolda Lutosławskiego we współpracy z Teatrem Lalki i Aktora w Łomży pragnie zaprosić Państwa na wyjątkowy koncert rodzinny dla melomanów małych i dużych, który będzie oparty na „Baśniach z 1001 nocy”. Muzycznymi ilustracjami opowieści księżniczki Szeherazady będą między innymi kompozycje Kamila Radzimowskiego, jednego z nielicznych, jeśli nie jedyne Polaka, który gra na orientalnym instrumencie o nazwie duduk. Soliście towarzyszyć będzie Filharmonia Kameralna im. Witolda Lutosławskiego w Łomży pod batutą libańskiego dyrygenta Harouta Fazliana oraz aktorzy: Beata Antoniuk i Tomasz Bogdan Rynkowski.
(z inf. o koncercie)

The Lomza Chamber Philharmonic Witold Lutoslawski, in cooperation with The Puppet and Actor Theater in Lomza, want to invite you to a unique family concert for small and large music lovers, which will be based on the “1001 Nights”. The musical illustrations of Princess Scheherezade’s tales will include, among others, Kamil Radzimowski’s compositions, one of the few, if not the only Pole, who plays on an oriental instrument called a duduk. The solos will be accompanied by the Chamber Philharmonic Witold Lutoslawski in Lomza under the baton of Lebanese conductor Harout Fazlian and actors Beata Antoniuk and Tomasz Bogdan Rynkowski.
(from the text of the concert)

WALIZKA / VALISE 2017

A portrait of conductor Harout Fazlian. He is wearing a black tuxedo jacket over a white dress shirt and a white bow tie. He is holding a white baton in his hands, which are clasped in front of him. He has a serious expression and is looking directly at the camera. The background is solid black.

HAROUT FAZLIAN

Michal Svironi Theater, Izrael/Israel

yonitdi@bezeqint.net

Dyrektor / Director: MICHAL SVIRONI

EWOLUCJA MIŁOŚCI / EVOLUTION OF LOVE

Reżyseria / Direction: MICHAL SVIRONI

Scenografia / Scenography: OXANA IANOVITZKY, LEONID ALISOV

Muzyka / Music: ROY YARKONI

Obsada / Cast: MICHAL SVIRONI, YAEL RABER

Latająca Syrena zaprosi wszystkich do odkrycia, jak w ramach ewolucji powstała jedna z najpiękniejszych i niezwykłych rzeczy: MIŁOŚĆ.

W rytmie fal popłyniemy z tą olbrzymią rybą w podróż pomiędzy mity i naukę, naszą wyobraźnię zainspirują ruchome obrazy i oryginalna muzyka. Spektakl jest połączeniem powietrznych akrobacji, teatru lalek oraz teatru cienia. Widowisko idealne dla osób z głową w chmurach i stopami w morzu!
(z inf. o spektaklu)

A Flying Mermaid invites you to discover how the process of millions of years evolved into one of the most beautiful and extraordinary things: LOVE.

By the rhythm of the waves, we fly with this giant fish in a voyage between old myths and science, while our imagination is inspired by the moving images and original music. It is a combination of aerial acrobatics, and puppet and shadow theatre. The show is great for those whose head is in the clouds and feet are in the sea!

(from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Teatr Kubika, Polska/Poland

www.teatrklubika.pl

biuro@teatrklubika.pl

Dyrektor / Director: RADOŚLAW KUBIK

BAŚNIOWA PODRÓŻ KLAUNÓW FAIRYTALE JOURNEY OF CLOWNS

Reżyseria / Direction: RADOŚLAW KUBIK

Obsada / Cast: ZESPÓŁ TEATRU KUBIKA

Prezent dla najmłodszych z okazji Dnia Dziecka. Niezwykłe widowisko cyrkowo - teatralne, w którym trupa klaunów powraca z tournée po dżungli, przywożąc w swoim magicznym wozie tajemnice dobrej zabawy. Przyjazd magicznej karawany jest inspiracją do wyśmienitej zabawy z uczestnikami. Artyści z Teatru Kubika wprowadzą widzów w niesamowity świat gry słowem i ciałem, w świat wyobraźni i fantazji. Dzieciom gwarantujemy wrażenia zapierające dech w piersiach, dorosłym odkrycie w swojej duszy dziecięcego świata baśni, marzeń i uczuć.
(z inf. o spektaklu)

A gift for kids on the occasion of Children's Day. An extraordinary circus-theatrical spectacle in which a troupe of clowns returns from a jungle tour, bringing in their magic car the mysteries of good fun. The arrival of a magical caravan is the inspiration for great fun with the participants. Artists from the Kubik Theatre will bring viewers into the amazing world of word and body games, and into the world of imagination and fantasy. For children we guarantee a breathtaking, grown-up experience in the soul of the childhood fairy tale world, dreams and feelings.
(from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

Teatr Lalki i Aktora w Łomży, Polska/Poland

www.teatrlomza.hi.pl

teatrlomza@hi.pl

Dyrektor / Director: JAROSŁAW ANTONIUK

SZCZĘŚLIWY KSIĄŻĘ THE HAPPY PRINCE

Autor / Author: OSKAR WILDE

Reżyseria i adaptacja / Direction: JAROSŁAW ANTONIUK

Scenografia / Scenography: PAVEL HUBIČKA

Muzyka / Music: BOGDAN SZCZEPAŃSKI

Obsada / Cast: BEATA ANTONIUK, TOMASZ BOGDAN RYNKOWSKI,

ELIZA MIELESZKIEWICZ, MAREK JANIK, RAFAŁ SWACZYNA,

KRZYSZTOF ZEMŁO/GOŚCINNIE/

Spektakl jest przypowieścią o nieszczęśliwej miłości i o poświęceniu. O tym, że jaskółka była nieroztropna, bo gdyby zostawiła księcia ma zimę, to mogłaby do niego wrócić i żyłoby w tej miłości do następnej zimy. Koło się zamyka. Ale ona nie chciała wracać i zostawiać go, bo on pokazał jej, co to dobro. Księżę, kiedy miał ludzkie serce, nie wiedział, co to ból, współczucie, smutek. Żył w luksusie. Gdy po śmierci jego pomnik stanął na cokole, oczami z szafirów oglądał nędzę swego miasta, a jego serce z ołowiu zapłakało. Spektakl pełen poetyckiego nastroju ukazujący wartości ponadczasowe: miłość, przyjaźń, ale także pychę, zachłanność, samolubność, skłania do zadumy nad odwieczną sprawiedliwością i dobrem.

(z inf. o spektaklu)

The spectacle is a parable of unrequited love and sacrifice. The fact that the swallow was unreasonable, for if she had left the prince in winter, she could return to him and live in that love until the next winter. The cycle ends. But she did not want to come back and leave him again because he showed her how good it was. The prince, when he had a human heart, did not know what pain, compassion, or sadness were. He lived in luxury. When his monument stood on the pedestal after his death, his sapphire eyes watched the misery of his city, and his heart of lead wept. The performance, full of poetic flavour, shows timeless values: love, friendship, but also pride, avarice, selfishness, and induces reflection on eternal righteousness and good.

(from the text of the performance)

WALIZKA / VALISE 2017

ŁOMŻA

Położenia zazdrozczą Łomży inne polskie miasta. I takie właśnie jest to ponad tysiącletnie już miasto, które my Łomżanie kochamy.

Nasza Łomża postrzegana jest przez gości jako prawdziwa perła przeszłości, ale jednocześnie potrafiąca wykorzystać historyczne atuty do budowania przyszłości. To bardzo dynamiczny, prężnie rozwijający się, ważny na mapie Polski ośrodek o charakterze kulturalnym, oświatowym i gospodarczym. Łomżyńska gościnność, serdeczność i otwartość mieszkańców tej ziemi to przymioty sławione przez poetów już w dawnych czasach. Mądrość i skuteczność – to cechy wykorzystywane dziś w tworzeniu wspólnej przyszłości – ludzi i regionu.

Łomża, to znakomite miejsce na życie.

Łomża, to sposób na życie.

Łomża, to miejsce na teatr.

Other Polish cities are jealous of Lomza's localisation. And that's how it is for our thousand-year-old city that we love.

Our Lomza is perceived by guests as a true pearl of the past, but the history has diminished to build the future. It is a very dynamic, and a quickly developing cultural, educational and economic centre on the map of Poland. Lomza's hospitality and cordiality, made available by the inhabitants, has been written about by poets for many years. Wisdom and effectiveness – these are the useful features today in the creation of a common future – for the people and the region.

Lomza, to the perfect place to live.

Lomza, the way of life.

Lomza, the place for the theatre.

NAGRODY / AWARDS

Grand Prix
Fundator/Founder
Prezydent Miasta Łomża
Wojewoda Podlaski

Nagroda za reżyserię/Award for directing

Fundator/Founder
Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego
Rektor PWSliP w Łomży

Nagroda za scenografię/ Award for scenography

Fundator/Founder
Marszałek Województwa Podlaskiego
Rektor Uczelni Jańskiego w Łomży

Nagroda za muzykę/ Award for music

Fundator/Founder
Starosta Powiatu Łomżyńskiego
Rektor WSA w Łomży

Nagrody aktorskie/Actors awards

Fundator/Founder
Wójt Gminy Łomża
Dyrektor Teatru Lalki i Aktora w Łomży

JURORZY / JURY

Joanna Braun
Slobodan Marković
Henryk Izidor Rogacki
Bożena Krystyna Sawicka
Oleg Żugzda

Statuetka

30 Międzynarodowy Festiwal Teatralny Walizka 2017

PATRONAT MEDIALNY MEDIA PATRONAGE

SPONSORZY / SPONSORS

Złoty sponsor festiwalu

Srebrny sponsor festiwalu

Brązowy sponsor festiwalu

INFORMACJE / INFORMATION

FESTIWAL ZORGANIZOWANO PRZY WSPÓŁPRACY FESTIVAL IS ORGANIZED WITH THE COOPERATION OF

Państwowej Wyższej Szkoły Informatyki i Przedsiębiorczości w Łomży
Uczelni Jańskiego w Łomży

Wyższej Szkoły Agrobiznesu w Łomży

Miejskiego Domu Kultury - Domu Środowisk Twórczych

Centrum Kultury przy Szkołach Katolickich

Miejskiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Łomży

Komendy Miejskiej PSP w Łomży

Straży Miejskiej w Łomży

MPGKiM w Łomży

Sponsorów i osób przyjaznych Teatrowi

GOŚCIE FESTIWALOWI FESTIVAL GUESTS

są zakwaterowani w Hotelu GROMADA,

ul. Rządowa 1, tel. 86 216 54 51

oraz w Kompleksie Gastronomiczno-Hotelowym Labirynt

ul. Gen. W. Sikorskiego 345, tel. 86 216 29 60

BIURO FESTIWALU FESTIVAL OFFICE

mieści się w Teatrze Lalki i Aktora,

pl. Niepodległości 14,

tel. 86 216 59 55, 86 473 55 66

KLUB FESTIWALOWY FESTIVAL CLUB

Restauracja na Farnej/ ul. Farna 9, 18-400 Łomża

dla gości festiwalowych 10% zniżki/ a 10% discount for Festival guests

RADA KWALIFIKACYJNA QUALIFYING BOARD

Jarostaw Antoniuk

Przemysław F. Karwowski

Bogdan E. Szczepański

BIURO ORGANIZACYJNE ORGANIZATION OFFICE

Dorota Ciwoniuk

Mariola Kamińska

Dorota Prusaczyk

FINANSE

FINANCE

Elwira Milewska

BIURO MIĘDZYNARODOWE INTERNATIONAL OFFICE

Koordinator: Stephany Eschuk

Paweł Zalewski

Monika Arciszewska

Radostaw Brzeziński

Rafał Kossakowski

Daniel Prusiński

Oskar Liberadzki

Izabela Szumowska

WOLONTARIUSZE VOLUNTEERS

Aleksandra Kuśmirek

Dominika Olechowska

Jakub Chojnowski

Jakub Stefaniuk

Jagoda Skawska

Julia Wichmann

Karolina Wojsz

Klaudia Sobieska

Magdalena Zach

Piotr Salwowski

REKLAMA ADVERTISING

Przemysław F. Karwowski

KOORDYNACJA TECHNICZNA TECHNICAL COORDINATION

Ewa Filochowska-Karwowska

REDAKCJA PROGRAMU EDITORIAL PROGRAMME

Dorota Ciwoniuk

TŁUMACZENIE TRANSLATION

Stephany Eschuk

